

EBA/GL/2021/12

---

11 november 2021

---

## Richtsnoeren

---

betreffende een gemeenschappelijke  
beoordelingsmethode voor het  
toekennen van een vergunning als  
kredietinstelling overeenkomstig  
artikel 8, lid 5, van Richtlijn 2013/36/EU

# 1. Nalevings- en rapportageverplichtingen

---

## Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010<sup>1</sup>. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.
2. De richtsnoeren geven weer wat naar opvatting van de EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied moet worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010, waarop richtsnoeren van toepassing zijn, moeten hieraan voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

## Rapportageverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten de EBA er vóór 08.04.2022 van in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, redenen te geven voor de niet-naleving ervan. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar [compliance@eba.europa.eu](mailto:compliance@eba.europa.eu) onder vermelding van "EBA/GL/2021/09". Kennisgevingen moeten worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA gepubliceerd.

---

<sup>1</sup> Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

## 2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

---

### Onderwerp

5. In deze richtsnoeren wordt een gemeenschappelijke beoordelingsmethode (“GBM”) beschreven voor het toekennen van vergunningen in overeenstemming met Richtlijn 2013/36/EU (“CRD”), krachtens het mandaat dat aan de EBA is verleend bij artikel 8, lid 5, van die richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/878.

### Toepassingsgebied

6. Deze richtsnoeren zijn van toepassing op alle gevallen waarin de bevoegde autoriteiten overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU, zoals nadien gewijzigd, de toekenning van een vergunning als kredietinstelling – als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, onder a) en b), van Verordening (EU) nr. 575/2013<sup>2</sup> (“CRR”) – moeten beoordelen.

### Adressaten

7. Deze richtsnoeren zijn gericht aan de bevoegde autoriteiten zoals bepaald in artikel 4, lid 2, punt i), van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

### Definities

8. Tenzij anders aangegeven hebben de termen die worden gebruikt en gedefinieerd in de CRR, in de CRD, in Verordening 2019/2033<sup>3</sup> betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en in Richtlijn 2019/2034<sup>4</sup> betreffende het toezicht op beleggingsondernemingen, dezelfde betekenis in deze richtsnoeren.
9. In deze richtsnoeren gelden daarnaast de volgende definities:

<b>AML/CFT-toezichthouder</b>	De bevoegde autoriteit in de zin van artikel 4, lid 2, punt iii), van Verordening (EU) nr. 1093/2010
<b>GBM</b>	Gemeenschappelijke beoordelingsmethode

---

<sup>2</sup> Zoals gewijzigd bij Verordening 2019/2033/EU betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen.

<sup>3</sup> Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014

<sup>4</sup> Verordening (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende het prudentiële toezicht op beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijnen 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU en 2014/65/EU

## 3. Uitvoering

---

### Ingangsdatum

10. Deze richtsnoeren gelden vanaf 08.04.2022.

## 4. Algemene beginselen

---

### 4.1 Gemeenschappelijke beoordelingsmethode

11. De bevoegde autoriteiten dienen te waarborgen dat zij voor de toekenning van een vergunning als kredietinstelling, als omschreven in artikel 4, lid 1, van de CRR, de in deze richtsnoeren uiteengezette gemeenschappelijke beoordelingsmethode (“GBM”) toepassen.
12. In de GBM worden de criteria en methoden vastgesteld aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten de in de artikelen 10 tot en met 14 van Richtlijn 2013/36/EU vastgestelde gemeenschappelijke vereisten voor het toekennen van een vergunning als kredietinstelling moeten beoordelen.
13. In deze richtsnoeren wordt onder “risico” ook verstaan het risico in verband met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme. De bevoegde autoriteiten dienen daarom met het oog op het toekennen van de vergunning een uitvoerige beoordeling te maken van de AML/CFT-gerelateerde aspecten. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 117, lid 5, van Richtlijn 2013/36/EU<sup>5</sup> op passende wijze samenwerken met de betrokken AML/CFT-toezichthouder en andere relevante overheidsinstanties.
14. Om te waarborgen dat de beoordeling voor het toekennen van de vergunning gebaseerd is op betrouwbare informatie, moeten de bevoegde autoriteiten de informatie en documenten die overeenkomstig de *RTS on information for authorisation* (technische reguleringsnormen betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning) bij de aanvraag zijn ingediend, toetsen aan de eisen van waarheidsgetrouwheid, duidelijkheid, nauwkeurigheid, actualiteit en volledigheid, en er op letten dat een degelijke en prudente bedrijfsvoering van de instelling is gewaarborgd. Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van de *RTS on information for authorisation* kunnen de bevoegde autoriteiten ook van de aanvrager verlangen dat hij aanvullende informatie verstrekt of een aanvullende toelichting geeft.
15. De GBM is technologie-neutraal en innovatievriendelijk, en is derhalve van toepassing op aanvragende kredietinstellingen met alle bedrijfsmodellen, zowel traditionele als innovatieve bedrijfsmodellen en/of leveringsmechanismen, en stelt tegelijkertijd geen eisen aan het gebruik van specifieke technologieën of de invoering van bepaalde structuren. Daarom vormt de GBM geen belemmering voor de opkomst en opschaling van nieuwe technologieën en innovatieve bedrijfsmodellen. Derhalve mogen de bevoegde instanties bij de beoordeling van de aanvraag niet de voorkeur geven aan een specifieke technologie of de toepassing ervan verhinderen, noch mogen zij een specifiek bedrijfsmodel of een specifieke dienst prefereren of benadelen. Dit onverminderd de noodzaak dat moet kunnen worden vastgesteld dat het

---

<sup>5</sup> Met name de EBA-richtsnoeren voor samenwerking en informatie-uitwisseling tussen prudentiële toezichthouders, AML/CFT-toezichthouders en financiële inlichtingeneenheden, overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU. Het raadplegingsdocument, EBA/CP/2021/21 van 27 mei 2021, is beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/eba-consults-new-guidelines-cooperation-and-information-exchange-area-anti-money-laundering-and>.

bedrijfsmodel of het leveringsmechanisme geen belemmering kan vormen voor een doeltreffend toezicht door de bevoegde autoriteiten.

16. Om gelijke concurrentievoorwaarden in de hele EU te waarborgen, mag de beoordeling door de bevoegde autoriteiten alleen technisch zijn, en moet deze prudentiële vereisten weerspiegelen en in overeenstemming zijn met artikel 11 van Richtlijn 2013/36/EU.

#### **4.1.1 Evenredigheid**

17. De bevoegde autoriteiten dienen de beoordeling voor het toekennen van de vergunning uit te voeren overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel als omschreven in deze richtsnoeren, om ervoor te zorgen dat de beoordeling strookt met het individuele risicoprofiel en het bedrijfsmodel van de aanvragende kredietinstelling, zodat de doelen van de wettelijke vereisten effectief worden bereikt.
18. Hiertoe dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de volgende criteria:
  - a) de verwachte omvang van de balans van de aanvragende kredietinstelling en haar dochterondernemingen binnen het toepassingsgebied van prudentiële consolidatie, waar van toepassing;
  - b) de verwachte geografische aanwezigheid van de aanvragende kredietinstelling en de omvang van haar werkzaamheden in elk rechtsgebied;
  - c) de rechtsvorm van de aanvragende kredietinstelling, waaronder de vraag of de kredietinstelling deel uitmaakt van een groep;
  - d) of de instelling beursgenoteerd is of niet;
  - e) het type activiteiten en diensten dat de aanvragende kredietinstelling wil gaan verrichten (zie bijvoorbeeld ook bijlage I bij Richtlijn 2013/36/EU en bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU);
  - f) het bedrijfsmodel (waaronder het innoverende karakter, het unieke karakter of de complexiteit ervan) en de strategie, alsook het verwachte risiconiveau dat voortvloeit uit uitvoering en implementatie; de aard en de complexiteit van de beoogde bedrijfsactiviteiten;
  - g) de organisatiestructuur van de kredietinstelling;
  - h) de voorziene risicostrategie en risicobereidheid en het voorziene risicoprofiel van de aanvragende kredietinstelling;
  - i) de eigendoms- en financieringsstructuur van de aanvragende kredietinstelling;
  - j) het type cliënten (bijvoorbeeld detailhandel, bedrijven, mkb/kmo's, institutionele cliënten, overheden) en de complexiteit van de geplande producten of contracten;

- k) de voorziene uitbestede functies en distributiekkanalen;
  - l) de bestaande en/of geplande IT-systemen, waaronder continuïteitssystemen en uitbestedingsfuncties op dit gebied;
  - m) of de aanvragende kredietinstelling deel uitmaakt van een groep die onder geconsolideerd toezicht van de bevoegde autoriteit staat;
  - n) of het gaat om een aanvragende kredietinstelling die slechts voor bepaalde activiteiten een aanvraag indient, of om een bestaande kredietinstelling die een aanvraag indient voor een uitbreiding van de reikwijdte van de vergunning wanneer de vergunning uitsluitend is toegekend voor de uitoefening van bepaalde activiteiten;
  - o) de consistentie met het soort en de hoeveelheid informatie die krachtens de *RTS on information for authorisation* is vereist.
19. In het geval van paragraaf 18, punt m), en in overeenstemming met artikel 10, lid 1, van de *RTS on information for authorisation* dient bij de grondigheid van de beoordeling rekening te worden gehouden met de rechtstreekse kennis die de bevoegde autoriteit, op basis van de informatie waarover zij beschikt, heeft van het bedrijfsmodel, het risicoprofiel en de huidige prudentiële, financiële, bedrijfs- en operationele omstandigheden van de aanvragende kredietinstelling of groep.
20. In het geval van paragraaf 18, punt n), moet, mits de ingediende uitbreiding de aard en het risicoprofiel van de kredietinstelling niet wezenlijk verandert, de beoordeling door de bevoegde autoriteiten beperkt blijven en zich toespitsen op het effect van de nieuwe aanvullende activiteiten op het algehele bedrijfsmodel en op het vermogen om aan de prudentiële vereisten te voldoen, in het bijzonder op de degelijke en prudente bedrijfsvoering van de kredietinstelling (waaronder met name de winstgevendheid van de nieuwe bedrijfsactiviteiten en de algehele houdbaarheid van het bedrijfsplan, de geschiktheid van de leden van het leidinggevende orgaan voor de bestuurs- of toezichthoudende functie, het interne controlekader, en de IT-systemen). In de beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de rechtstreekse kennis die de bevoegde autoriteit heeft van het bedrijfsmodel, het risicoprofiel en de huidige prudentiële, financiële, zakelijke en operationele omstandigheden van de aanvragende kredietinstelling.
21. De toepassing van het evenredigheidsbeginsel door de bevoegde autoriteiten mag er nooit toe leiden dat de aanvragende kredietinstelling wordt vrijgesteld van de vervulling van dwingende voorwaarden voor het toekennen van de vergunning.

## 4.2 Consistentie en continuïteit tussen de toekenning van de vergunning en de beoordeling in het lopend toezicht

22. In overeenstemming met de GBM moeten de bevoegde autoriteiten de aanvraag voor een vergunning als kredietinstelling beoordelen in overeenstemming met de prudentiële vereisten

en de methodieken voor beoordeling van het lopende bedrijf door de toezichthouder. Beoordelingspraktijken die tegenstrijdige benaderingen tussen de verschillende fasen van de levenscyclus van de kredietinstelling in de hand werken, moeten zij vermijden.

23. Om duplicering en inconsistentie in de regelgeving te voorkomen, moeten deze richtsnoeren daarom worden gelezen in het licht van de bepalingen van de wetgevingshandelingen waarnaar in artikel 1, lid 2 van de oprichtingsverordening van de EBA wordt verwezen, en ook in het licht van de daaraan gerelateerde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen, RTS, ITS, richtsnoeren en aanbevelingen die in het kader van deze wetgevingshandelingen zijn aangenomen, die relevant zijn voor de GBM en waar dat passend en opportuun is naar deze bepalingen verwijzen.
24. Bij de beoordeling door de bevoegde autoriteiten moet er vooral op worden gelet dat de kredietinstelling vanaf de eerste dag van toegang tot de markt degelijk en prudent wordt beheerd.
25. Om ervoor te zorgen dat dit doel wordt bereikt, mogen de bevoegde autoriteiten de vergunning alleen toekennen wanneer zij ervan overtuigd zijn dat aan alle vergunningsvereisten is voldaan. Desalniettemin moeten de bevoegde autoriteiten rekening houden met de technische en operationele aanpassingen die de kredietinstelling in de oprichtingsfase zou kunnen ondergaan. Om te waarborgen dat met deze omstandigheden voldoende rekening wordt gehouden, kunnen de bevoegde autoriteiten overeenkomstig de hiernavolgende paragrafen 26 tot en met 29 voorwaarden vooraf en/of vervolgverplichtingen of beperkingen opleggen, of een verduidelijking geven van hun verwachtingen ten aanzien van specifieke gebieden waarop het toezicht zich concentreert.
26. De bevoegde autoriteiten kunnen zelf beslissen om de aanvragende kredietinstelling op het tijdstip van de afgifte van de vergunning ontbindende voorwaarden en/of vervolgverplichtingen op te leggen. Het opleggen van dergelijke ontbindende voorwaarden en/of vervolgverplichtingen moet afhankelijk worden gesteld van een positieve beoordeling door de bevoegde autoriteiten dat inhoudelijk is voldaan aan alle vereisten voor het toekennen van de vergunning en dat zij kunnen instemmen met de toekenning van de vergunning. Teneinde duidelijkheid en rechtszekerheid te waarborgen, moeten de bevoegde autoriteiten dergelijke ontbindende voorwaarden en/of vervolgverplichtingen bij toepassing ervan duidelijk en goed omschrijven.
27. In overeenstemming met paragraaf 26 mogen de bevoegde autoriteiten alleen ontbindende voorwaarden toepassen bij formele en niet-inhoudelijke aspecten van de vergunningsvereisten, waaraan de aanvragende kredietinstelling in de praktijk mogelijk alleen kan voldoen na het positieve oordeel van de bevoegde autoriteit dat inhoudelijk aan alle vergunningsvereisten is voldaan. Ter illustratie: tot formele of niet-inhoudelijke aspecten van de vergunningsvereisten kan, afhankelijk van de omstandigheden, de indiening behoren van bepaalde documentatie die formeel door de aanvrager is goedgekeurd, de formele afronding



van een interne procedure bij de aanvrager of IT-systeemtests om na te gaan of zij in de praktijk volledig functioneren.

28. Overeenkomstig de voorschriften en beperkingen van de paragrafen 26 en 27 kunnen de bevoegde autoriteiten aan de vergunning ontbindende voorwaarden verbinden met betrekking tot zaken waarbij de aanvrager of de entiteit verplicht is een handeling te verrichten of een handeling na te laten voordat de vergunning van kracht wordt. De bevoegde autoriteiten dienen een termijn vast te stellen waarbinnen aan de voorwaarde moet zijn voldaan en duidelijk aangeven dat de vergunning pas dan van kracht wordt. Zolang niet aan de voorwaarde is voldaan, mag de aanvragende kredietinstelling geen bankactiviteiten verrichten of gebruik maken van de naam “bank”, “spaarbank” of andere namen voor een bank.
29. In overeenstemming met paragraaf 26 kunnen de bevoegde autoriteiten de aanvragende kredietinstelling vervolgvplichtingen opleggen voor zaken die zich voordoen nadat de vergunning is toegekend. Dergelijke vervolgvplichtingen mogen alleen door de bevoegde autoriteiten worden opgelegd indien, ondanks het feit dat de aanvragende kredietinstelling inhoudelijk aan alle vergunningsvoorwaarden voldoet, de voortdurende naleving van een of meer van deze voorwaarden specifiek moet worden gecontroleerd en zo nodig afgedwongen. De bevoegde autoriteiten dienen dus duidelijk te maken dat, hoewel het niet-nakomen van een verplichting op zich niet leidt tot ongeldigheid van de initiële afgifte van de vergunning, de niet-nakoming ervan met toezichtinstrumenten moet worden aangepakt of moet leiden tot de toepassing van handhavingsmaatregelen en/of sancties. Zo kunnen verplichtingen worden opgelegd ten aanzien van zaken die gezien worden als een onderdeel van de implementatie van de vergunning, zoals rapportageverplichtingen of waarborgen dat leden van het leidinggevend orgaan voldoende specifieke kennis kunnen laten zien (bijvoorbeeld door opleidingen te volgen).
30. De bevoegde autoriteiten kunnen, onverminderd de naleving van alle voorwaarden voor de vergunning door de aanvragende kredietinstelling en onder voorbehoud van een positieve beoordeling inzake de verlening van de vergunning, bij de toekenning van de vergunning naar eigen goeddunken beperkingen opleggen ten aanzien van de reikwijdte van sommige of alle activiteiten waarvoor de kredietinstelling een vergunning wordt toegekend. De bevoegde autoriteiten kunnen in het document waarin de vergunning wordt toegekend of in een document los daarvan beperkingen opleggen ten aanzien van sommige of alle bankactiviteiten van de aanvragende kredietinstelling. Een restrictieve uitvoering van sommige of alle bankactiviteiten door de aanvragende kredietinstelling kan door de aanvragende kredietinstelling zelf in de aanvraag worden voorgesteld, maar ook de uitkomst zijn van de totaalbeoordeling door de bevoegde autoriteit.
31. Ten behoeve van duidelijkheid en rechtszekerheid moeten de bevoegde autoriteiten dergelijke beperkingen duidelijk omschrijven. De bevoegde autoriteiten kunnen bijvoorbeeld aan de vergunning beperkingen verbinden door voor te schrijven dat deposito's slechts tot een bepaald bedrag per deposant in ontvangst mogen worden genomen, of dat slechts specifieke categorieën effecten mogen worden uitgegeven of dat effecten slechts aan specifieke

categorieën beleggers mogen worden verstrekt. De opheffing van de toegepaste beperkingen is afhankelijk van een evenredige beoordeling door de bevoegde autoriteit, in overeenstemming met paragraaf 18.

32. Mits aan alle voorwaarden voor het toekennen van de vergunning is voldaan, mogen de bevoegde autoriteiten op het tijdstip dat de vergunning wordt toegekend de aandacht van de aanvragende kredietinstelling vestigen op specifieke gebieden waarop het toezicht zich concentreert en hun verwachtingen in hetzelfde document of in een afzonderlijk document toelichten. De bevoegde autoriteiten moeten dit motiveren en de kwestie en de doelstellingen die worden nagestreefd zorgvuldig uiteenzetten. De verwachtingen van de bevoegde autoriteit zijn weliswaar niet juridisch bindend, maar moeten wel als leidraad dienen voor het lopende bedrijf van de kredietinstelling.
33. Indien de aanvragende kredietinstelling deel uitmaakt van een bankgroep en de aanvragende kredietinstelling of haar moederonderneming op grond van hun geconsolideerde situatie moeten voldoen aan de prudentiële vereisten van deel twee tot en met acht van de CRR, moeten de bevoegde autoriteiten de door de aanvrager overeenkomstig artikel 4, punt f), van de *RTS on information for authorisation* verstrekte analyse onderzoeken om de volledigheid ervan te beoordelen. Wanneer de bevoegde autoriteit tevens de consoliderende toezichthouder is, moet zij ook de mogelijke effecten op de toepasselijke prudentiële vereisten op geconsolideerd niveau onderzoeken.
34. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of er belemmeringen bestaan, in het bijzonder in de vorm van nauwe banden in de zin van artikel 14, lid 3, van de CRD, voor de effectieve uitoefening van de toezichthoudende taken, waar van toepassing ook van die op geconsolideerde basis, en alle overeenkomstig artikel 12 van de *RTS on information for authorisation* relevante informatie, omstandigheden of situaties in overweging nemen.

### 4.3 Situaties waarin een vergunning vereist is

35. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat bij een fusie van twee of meer kredietinstellingen die de oprichting inhoudt van een nieuwe entiteit die de gefuseerde bankactiviteiten overneemt, een dergelijke nieuw opgerichte entiteit onderworpen is aan een voorafgaande toekenning van een vergunning door de bevoegde autoriteit. Evenzo moeten de bevoegde autoriteiten in lidstaten waar de vergunning per activiteit wordt toegekend, ervoor zorgen dat de uitbreiding van de bedrijfsactiviteiten door een fusie via het in de instelling doen opgaan van een andere kredietinstelling of door de aankoop van activiteiten van een andere kredietinstelling afhankelijk wordt gesteld van een voorafgaande uitbreiding van de vergunning indien deze nieuwe bedrijfsactiviteiten niet reeds onder de aan de kredietinstelling toegekende vergunning vallen.
36. De uitvoering van groepsherstructureringstransacties of de overdracht van activiteiten als kredietinstelling van de ene entiteit naar de andere kan vereisen dat bepaalde activiteiten buiten de transactie worden gehouden en worden toevertrouwd aan een nieuw opgerichte

tijdelijke entiteit, voordat deze activiteiten in de verkrijgende kredietinstelling worden opgenomen<sup>6</sup>.

37. Indien de bevoegde autoriteiten van oordeel zijn dat een dergelijke entiteit op grond van de activiteiten die tijdelijk zijn overgedragen aan de definitie van kredietinstelling voldoet, moet deze entiteit onderworpen zijn aan een voorafgaande vergunning.
38. Onverminderd het bovenstaande moeten de bevoegde autoriteiten de overdracht van de activiteiten van de kredietinstelling aan een tijdelijke entiteit niet afhankelijk stellen van het toekennen van een voorafgaande vergunning wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
  - a) de oprichting van de tijdelijke entiteit voldoet aan de formele vereisten van de structuur voor de uitvoering van de transactie en de verwachte levensduur van de tijdelijke kredietinstelling komt overeen met een “juridische seconde”, d.w.z. een niet nader bepaalde korte periode waarin de tijdelijke entiteit de activiteiten van de kredietinstelling beheert om de reeks juridische transacties die nodig zijn om de tijdelijke entiteit met de verwerver te laten fuseren, formeel af te ronden, en
  - b) de fuserende entiteiten hebben afdoende en toereikende maatregelen genomen om de uitvoeringsrisico’s van de transactie te ondervangen, waaronder het scenario dat de overdracht niet binnen de “juridische seconde” kan worden voltooid. Dergelijke maatregelen (bijvoorbeeld een overdracht terug van de activiteiten) moeten erop gericht zijn te voorkomen dat de tijdelijke entiteit op de markt actief is door activiteiten uit te oefenen waarvoor een vergunning als kredietinstelling vereist is.
39. De bevoegde autoriteiten moeten duidelijk aangeven dat een vergunning om het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen die aan een specifieke entiteit is toegekend, alleen door die entiteit mag worden gebruikt en niet aan een andere entiteit mag worden overgedragen.
40. Aangezien de vergunning door de bevoegde autoriteiten wordt toegekend krachtens het toepasselijke nationale recht, moeten de bevoegde autoriteiten, wanneer een kredietinstelling voornemens is haar zetel naar een andere lidstaat te verplaatsen, deze verplaatsing afhankelijk stellen van de voorafgaande toekenning van de vergunning door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de nieuwe statutaire zetel van de kredietinstelling wordt gevestigd.
41. In overeenstemming met het toepasselijke nationale vennootschapsrecht kan een bestaande kredietinstelling haar rechtsvorm wijzigen. Wanneer de wijziging van rechtsvorm geen veranderingen van betekenis inhoudt voor het toezicht, moeten de bevoegde autoriteiten de wijziging niet afhankelijk stellen van de verlening van een nieuwe of gewijzigde vergunning.

---

<sup>6</sup> Voorbeeld: de verkoop van een kredietinstelling die deel uitmaakt van een groep, terwijl bepaalde activiteiten waarvoor de vergunning als kredietinstelling van de afgestoten entiteit vereist is, binnen de groep moeten blijven. De activiteiten die moeten blijven, kunnen bijvoorbeeld worden afgesplitst in een nieuwe tijdelijke rechtspersoon en vervolgens worden samengevoegd met een andere groepsentiteit waaraan een vergunning als kredietinstelling is toegekend.

## 5. Vergunning als kredietinstelling ingevolge artikel 4, lid 1, punt 1, a), van de CRR en het toepassingsgebied ervan

---

### 5.1 Activiteiten waarvoor een vergunning moet worden aangevraagd

42. Overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU vereist de bescherming van spaargelden en van financiële stabiliteit dat de uitoefening van de activiteit van kredietinstelling onderworpen is aan een voorafgaande vergunning van de bevoegde autoriteit, die alleen mag worden toegekend na een positieve beoordeling van de door de aanvragende kredietinstelling ingediende aanvraag.
43. De bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of de aanvrager voldoet aan alle elementen van de in artikel 4, lid 1, punt 1, a), van de CRR opgenomen definitie van een kredietinstelling: “een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het bij het publiek aantrekken van deposito’s of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening”. Zij moeten met name tot het oordeel komen dat de aanvragende kredietinstelling zowel de activiteit van “het bij het publiek aantrekken van deposito’s of van andere terugbetaalbare gelden” als de activiteit van “het verlenen van kredieten voor eigen rekening” zal uitoefenen.
44. Dit onverminderd de mogelijkheid voor een kredietinstelling om de in bijlage I bij de CRD genoemde activiteiten uit te oefenen, overeenkomstig de nationale wetgeving. De beoordeling van het bedrijfsplan door de bevoegde autoriteiten moet derhalve betrekking hebben op alle door de aanvragende kredietinstelling in het programma van werkzaamheden voorgenomen activiteiten, waaronder ook die welke verder gaan dan het bij het publiek aantrekken van deposito’s of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening, ongeacht of deze in bijlage I bij de CRD zijn vermeld, of verdere activiteiten overeenkomstig de nationale wetgeving. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of de voorgenomen activiteiten en de interne organisatie van de aanvrager qua samenhang en overeenkomst op elkaar aansluiten en of er geen elementen zijn die een belemmering kunnen vormen voor de effectieve uitoefening van hun toezichthoudende taken. In die zin moeten de bevoegde autoriteiten duidelijk aangeven dat de aanvragende kredietinstelling na verlening van de vergunning wordt onderworpen aan een alomvattende controle van alle activiteiten die door de kredietinstelling worden uitgeoefend, zulks uitsluitend ter bepaling van het effect van al deze activiteiten op de prudentiële vereisten voor en het prudentiële toezicht op de kredietinstelling als geheel.

45. Indien de bevoegde autoriteiten van oordeel zijn dat het bedrijfsmodel van de aanvragende kredietinstelling niet voldoet aan alle elementen van de in artikel 4, lid 1, punt 1, a), van de CRR opgenomen definitie van een kredietinstelling, weigeren zij de vergunning toe te kennen.
46. Bij gebrek aan een gemeenschappelijke EU-opvatting van de bestanddelen die de in artikel 4, lid 1, punt 1, a), van de CRR vervatte definitie van een kredietinstelling vormen, wordt in deze richtsnoeren aan de bevoegde autoriteiten aangegeven welke de kernaspecten van deze bestanddelen zijn en aan welke gebieden zij bijzondere aandacht moeten besteden bij de beoordeling van de aanvraag.
47. Bij de beoordeling van de vraag of aan de uitdrukking “waarvan de werkzaamheden” is voldaan, moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de combinatie van beide activiteiten, namelijk “het bij het publiek aantrekken van deposito’s of van andere terugbetaalbare gelden” en “het verlenen van kredieten voor eigen rekening”, regelmatig en systematisch zal worden verricht.
48. Overeenkomstig het algemene beginsel van de bescherming van spaargelden moeten de bevoegde autoriteiten, wanneer zij beoordelen of aan de uitdrukking “bij het publiek ‘aantrekken’ van deposito’s of van andere terugbetaalbare gelden” is voldaan, onder meer kunnen vaststellen dat in het bedrijfsmodel van de aanvragende kredietinstelling (en dus de financieringsstructuur van de instelling) is voorzien in het aantrekken en/of aanhouden van dergelijke deposito’s en andere terugbetaalbare gelden totdat deze volledig zijn terugbetaald. De volledige terugbetaling heeft betrekking op de hoofdsom en de eventueel opgebouwde rente.
49. Bij de beoordeling van de vraag of aan het begrip “deposito’s” is voldaan, moeten de bevoegde autoriteiten er op zijn minst op toezien dat zij:
  - a. bestaan uit een som fiatgeld in welke vorm dan ook (zoals munten, biljetten, giraal geld, enz.);
  - b. op verzoek of op een contractueel overeengekomen tijdstip terugbetaalbaar zijn, met of zonder rente of premie;
  - c. zijn ontvangen van derden (rechtspersonen of natuurlijke personen);
  - d. zijn ontvangen in het kader van de uitoefening van de bedrijfsactiviteit.
50. Ook moeten de bevoegde autoriteiten er rekening mee houden dat deposito’s verschillende vormen kunnen aannemen. Het kan gaan om overdraagbare deposito’s of andere deposito’s, waaronder spaardeposito’s, deposito’s met vaste looptijd of niet-verhandelbare depositocertificaten.
51. Ook moeten de bevoegde autoriteiten er naast andere zaken voor zorgen dat de bepalingen voor niet in aanmerking komende deposito’s en uitsluiting van de terugbetalingsverplichting door een depositogarantiestelsel in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU inzake de

depositogarantiestelsels geen gevolgen hebben voor het begrip “deposito’s” in het kader van de verlening van de vergunning als kredietinstelling.

52. Bij de beoordeling of aan de specifieke uitdrukking “andere terugbetaalbare gelden” is voldaan, moeten de bevoegde autoriteiten uitgaan van “financiële instrumenten die de intrinsieke eigenschap hebben terugbetaalbaar te zijn”, alsook naar “instrumenten die deze intrinsieke eigenschap missen, doch ten aanzien waarvan de terugbetaling van de ingelegde gelden contractueel is overeengekomen”<sup>7</sup>. Zij moeten er tevens rekening mee houden dat een dergelijk begrip ook obligaties en andere vergelijkbare waardepapieren, zoals verhandelbare depositocertificaten (niet op naam), moet omvatten, mits deze doorlopend door de kredietinstelling worden uitgegeven<sup>8</sup>.
53. Bij de beoordeling of de deposito’s of andere terugbetaalbare gelden “van het publiek” worden ontvangen, moeten de bevoegde autoriteiten zich met name richten op de vraag of “deposito’s of andere terugbetaalbare gelden” als bedrijf worden ontvangen van andere rechtspersonen of natuurlijke personen dan de kredietinstelling.
54. Bij de beoordeling van de vraag of aan de uitdrukking “het verlenen van kredieten” is voldaan, moeten de bevoegde autoriteiten zich met name richten op de vraag of de aanvragende kredietinstelling overeenkomsten zal sluiten voor de verstrekking van een geldsom voor een bepaald of onbepaald doel, voor een overeen te komen periode, en terug te betalen volgens overeengekomen voorwaarden, waarbij gewoonlijk in een vergoeding wordt voorzien. Wat meer bepaald de uitdrukking “voor eigen rekening” betreft, moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de aanvragende kredietinstelling voornemens is de schuldeiser van de toegekende financiering te zijn.
55. Als onderdeel van de beoordeling voor het verlenen van de vergunning als kredietinstelling moeten de bevoegde autoriteiten ook nagaan of het toekennen van een vergunning als kredietinstelling, gezien de onderliggende situatie en de huidige omstandigheden van de aanvragende kredietinstelling, is vereist. Zij moeten de adequaatheid en noodzaak van de vergunning als kredietinstelling beoordelen in het licht van de activiteiten die de aanvragende kredietinstelling voornemens is uit te oefenen.
56. Wanneer het op grond van de bij de aanvraag ingediende informatie niet geheel duidelijk is dat de aanvragende kredietinstelling daadwerkelijk voornemens is werkzaamheden als kredietinstelling uit te oefenen, moeten de bevoegde autoriteiten de aanvraag aan een strenger onderzoek onderwerpen. Dit is met name het geval wanneer zij constateren dat aan de afzonderlijke onderdelen van de definitie van een kredietinstelling beperkt of slechts in formele zin wordt voldaan.

---

<sup>7</sup> Hof van Justitie, 12 februari 1999, C-366/97, Romanelli.

<sup>8</sup> Overweging 14 van de CRD luidt als volgt: “Het toepassingsgebied van deze maatregelen moet derhalve zo ruim mogelijk zijn en alle instellingen bestrijken die terugbetaalbare gelden van het publiek in ontvangst nemen, in de vorm van deposito’s of in andere vormen, zoals de permanente uitgifte van obligaties en andere vergelijkbare stukken [...]” (cursivering toegevoegd).

In dergelijke omstandigheden moeten de bevoegde autoriteiten de mogelijke aanvullende zakelijke motieven van de aanvragende kredietinstelling voor de indiening van de aanvraag onderzoeken, zoals de voordelen die voortvloeien uit de status van kredietinstelling in termen van reputatie, toegang tot betalings- en afwikkelingssysteem en goedkopere financiering. De bevoegde autoriteiten moeten onder meer in het bijzonder letten op het risiconiveau van de voorgenomen activiteiten en de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel, waarbij zij onder meer ook rekening moeten houden met de mogelijke negatieve gevolgen voor de depositogarantiestelsels en het bedrag en de kwaliteit van de bij de centrale banken in bewaring gegeven zekerheden.

## 5.2 Toepassingsgebied van de verlening van een vergunning

57. Bij gebrek aan een uniforme reikwijdte van de vergunningverlening in de EU-wetgeving kunnen de regelingen op nationaal niveau van elkaar verschillen. Derhalve dekt de vergunning waar “universele vergunningstelsels” van kracht zijn alle in bijlage I bij de CRD genoemde activiteiten en overeenkomstig het nationale recht.
58. Omgekeerd wordt, wanneer een dergelijke “universele vergunning” niet geregeld is, de vergunning voor elke activiteit afzonderlijk afgegeven en heeft deze alleen betrekking op de specifieke activiteiten waarvoor de vergunning is toegekend. In het laatste geval moeten de bevoegde autoriteiten hun beoordeling van de reikwijdte van de eerder toegekende vergunning actualiseren telkens wanneer de kredietinstelling een aanvraag indient voor uitbreiding van haar werkterrein tot activiteiten die niet onder de toegekende vergunning vallen. Een dergelijke beoordeling moet worden uitgevoerd in overeenstemming met de in paragraaf 20 uiteengezette richtsnoeren.
59. In beide onder de paragrafen 57 en 58 vallende gevallen moet de reikwijdte van de beoordeling door de bevoegde autoriteiten echter alle in het programma van werkzaamheden beoogde activiteiten omvatten.

## 6. GBM voor vergunningverlening als kredietinstelling uit hoofde van artikel 4, lid 1, punt 1, b), van de CRR

---

60. Overeenkomstig artikel 8 bis van de CRD moeten ondernemingen die aan een van de voorwaarden van artikel 4, lid 1, punt 1, b), i) tot en met iii), van de CRD voldoen, een vergunning als kredietinstelling aanvragen.
61. Daartoe moeten de betrokken ondernemingen bij de bevoegde autoriteit een aanvraag indienen die overeenkomstig artikel 8 bis, lid 6, punt a), van de CRD<sup>9</sup> voldoet aan de informatievereisten die zijn vastgelegd in RTS 2020/11 (informatie voor het verlenen van een vergunning) van de EBA.
62. De bevoegde autoriteiten moeten deze informatie toetsen aan de eisen inzake waarheidsgetrouwheid, duidelijkheid, juistheid en volledigheid, waarmee een degelijke en prudente bedrijfsvoering van de kredietinstelling moet worden gewaarborgd. Op grond van de beoordeling kunnen zij ook aanvullende informatie of verduidelijking verlangen, overeenkomstig artikel 1, lid 5, van RTS 2020/11 van de EBA (informatie voor vergunningverlening overeenkomstig artikel 8 bis, lid 6, punt a), van de CRD).
63. Bij het onderzoek en beoordeling van de aanvraag moeten de bevoegde autoriteiten alle afdelingen van deze richtsnoeren voor zover relevant toepassen, waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van de aanvrager. Dit onverminderd de in deze afdeling beschreven aanvullende beoordelingscriteria die rekening houden met de specifieke kenmerken van de aanvrager ingevolge artikel 4, lid 1, punt 1, b), van de CRR.
64. Ten einde de beoordeling overeenkomstig artikel 8 bis, lid 5, van de CRD te stroomlijnen, moeten de bevoegde autoriteiten samenwerken met de in artikel 67 van Richtlijn 2014/65/EU (MiFID2) vermelde bevoegde autoriteit. Om zich een eigen oordeel te vormen over de vraag of de aanvrager voldoet aan de voorwaarden voor een vergunning als kredietinstelling, moeten de bevoegde autoriteiten met name rekening houden met het oordeel van de in artikel 67 van de MiFID2 bedoelde bevoegde autoriteit over de voortdurende naleving door de aanvrager van de voorwaarden voor de vergunning in het kader van de MiFID.
65. De bevoegde autoriteiten moeten er op toezien dat de aanvragende kredietinstelling vanaf de eerste dag van toegang tot de markt als kredietinstelling met vergunning aan de toepasselijke prudentiële vereisten zal voldoen. De bevoegde autoriteiten moeten daarom de grondigheid

---

<sup>9</sup> EBA RTS/2020/11 van 16 december 2020, Ontwerp voor technische reguleringsnormen in verband met de invoering van een nieuw prudentieel stelsel voor beleggingsondernemingen over: - de informatie voor de vergunningverlening aan kredietinstellingen op grond van artikel 8 bis, lid 6, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU [...]. <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/investment-firms/regulatory-technical-standards-prudential-requirements-investment-firms>.



van hun beoordeling aanpassen bij aanvragers die voor de indiening van de aanvraag onder andere prudentiële vereisten vielen dan die welke voor kredietinstellingen gelden.

66. Voor de beoordeling van het bedrijfsplan moeten de bevoegde autoriteiten voor zover van toepassing de methodiek van afdeling 7 gebruiken. Voorts moeten zij rekening houden met de specifieke kenmerken van het bedrijfsmodel van de aanvragende kredietinstelling, waarbij met name moet worden gelet op het inkomstenmodel waarmee inkomsten worden gegenereerd, met de financieringsstructuur en met de specifieke risico's waaraan een dergelijk bedrijfsmodel is of kan zijn blootgesteld.

## 7. Analyse van het bedrijfsplan

---

### 7.1 Algemene criteria

67. De beoordeling van het bedrijfsplan door de bevoegde autoriteiten moet gebaseerd zijn op de door de aanvragende kredietinstelling verstrekte relevante documenten en informatie, in het bijzonder ingevolge artikel 4, punten a) tot en met h), en artikel 5, lid 1, punt a), van de *RTS on information for authorisation*, gericht zijn op het bedrijfsmodel, de strategie en het risicoprofiel van de aanvragende kredietinstelling, en tot doel hebben om een oordeel te vormen over de levensvatbaarheid en duurzaamheid van het bedrijfsmodel van de kredietinstelling en haar vermogen om binnen de planningshorizon aan de prudentiële vereisten te voldoen.
68. De bevoegde autoriteiten moeten in lijn met paragraaf 13 een beoordeling maken van de blootstelling aan risico's inzake het witwassen van geld of de financiering van terrorisme die uit het bedrijfsplan van de aanvragende kredietinstelling voortvloeien. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten met name nagaan of de sectoren, activiteiten, producten, beoogde klanten, geografie en distributiekkanalen een verhoogd risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme inhouden.
69. In overeenstemming met de in de paragrafen 15 en 16 uiteengezette beginselen moeten de bevoegde autoriteiten zich onthouden van het aangeven van voorkeuren voor specifieke bedrijfsmodellen en zich neutraal opstellen ten aanzien van de zakelijke behoeften in hun rechtsgebied.
70. De bevoegde autoriteiten moeten de grondigheid van hun beoordeling afstemmen op de in paragraaf 18 uiteengezette evenredigheidscriteria.
71. Een algemene norm is dat de bevoegde autoriteiten de kwalitatieve en kwantitatieve beoordeling van het bedrijfsplan uitvoeren op basis van hun deskundig oordeel. Om gelijke behandeling en interne consistentie te garanderen, moet het deskundig oordeel zijn gebaseerd op de criteria en de methodologie die in deze richtsnoeren, en met name in deze afdeling 7, zijn vastgesteld.
72. Onverminderd paragraaf 71 kunnen de bevoegde autoriteiten, ter ondersteuning van de beoordeling van het bedrijfsplan en voor zover zulks passend en haalbaar is, ook een vergelijking tussen bedrijven in de bedrijfstak uitvoeren overeenkomstig de in paragraaf 99 neergelegde criteria.
73. Om continuïteit van het toezicht tussen de fase van de vergunning en het lopende toezicht op de aanvragende kredietinstelling te waarborgen, moeten de analyse en het resultaat van de voor de vergunningstoekenning uitgevoerde beoordeling van het bedrijfsplan binnen de bevoegde autoriteit worden gedeeld, mede ten behoeve van het toezicht op eventuele

risicobeperkende maatregelen in de vorm van opschortende voorwaarden, vervolgvplichtingen of beperkingen als bedoeld in afdeling 4.2, paragrafen 25 tot en met 32, die de bevoegde autoriteit in het kader van de beoordeling voor het toekennen van de vergunning kan hebben toegepast.

## 7.2 Beoordelingsmethode

### 7.2.1 Bedrijfsstrategie

74. De bevoegde autoriteiten moeten de bedrijfsstrategie van de aanvragende kredietinstelling aan een kwalitatief onderzoek onderwerpen om inzicht te krijgen in de soorten activiteiten die zij voornemens is uit te oefenen, de geografische spreiding ervan, de geloofwaardigheid van de onderliggende aannames en het daaruit voortvloeiende risicoprofiel van de aanvragende kredietinstelling.
75. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten een duidelijk beeld krijgen van:
- a) de soorten activiteiten die de aanvragende kredietinstelling wil gaan uitoefenen, waaronder het vaststellen van de kern- en nevenactiviteiten en de naar type onderscheiden beoogde klanten. Deze analyse moet functioneel zijn om te bepalen welke activiteiten onder de vergunning vallen of, in overeenstemming met paragraaf 58, wat de reikwijdte van de vergunning is, alsook, afhankelijk van het geval, of er andere geschikte vergunningstelsels beschikbaar zijn. Het onderzoek moet de bevoegde autoriteit ook inzicht verschaffen in het eraan verbonden risicoprofiel, waaronder het risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme, en de gevolgen voor de kapitaalvereisten en de liquiditeits- en financieringsbehoeften, alsmede op de interne governanceregelingen.
  - b) de geografische spreiding van de activiteiten, waaronder de voorgenomen uitoefening ervan via dochterondernemingen en bijkantoren of via het vrij verrichten van diensten binnen de EU of in een derde land, en de geplande toekomstige expansie. Met name wanneer het bedrijfsmodel het gebruik van digitale oplossingen voorziet, moeten de bevoegde autoriteiten beoordelen of de geplande grensoverschrijdende activiteiten onder “vrije dienstverlening” of de “vrijheid van vestiging” vallen. De analyse moet de bevoegde autoriteiten onder meer helpen om vast te stellen of verdere regelgeving is vereist voor de toegang tot de doelmarkten (bijvoorbeeld melding paspoortgegevens), eventuele daarmee samenhangende regelgevingsrisico's, en de zakelijke of financiële beweegredenen voor de voorziene bedrijfsstructuur en geografische spreiding. Tevens moet een analyse worden gemaakt van het aan een rechtsgebied verbonden risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme. Deze analyse moet worden verricht in het kader van de beoordeling van de operationele structuur. Indien een aanvragende kredietinstelling voornemens is een groot deel van haar werkzaamheden uit te oefenen buiten het rechtsgebied waar zij de vergunningaanvraag heeft ingediend, moet de bevoegde autoriteit overeenkomstig overweging 16 van de CRD nagaan of de keuze van het rechtsgebied voor

de aanvraag tot doel heeft in een andere lidstaat van kracht zijnde strengere regelgevingsnormen (bijvoorbeeld met betrekking tot het AML/CFT-stelsel) te omzeilen.

- c) de algemene strategie, waarbij de zakelijke redenen van de aanvragende kredietinstelling worden onderzocht, alsmede de algemene groepsstrategie wanneer de aanvrager tot een groep behoort. Dit omvat een goed begrip van de strategische doelstellingen, de belangrijkste zakelijke drijfveren, mogelijk vastgestelde concurrentievoordelen, kwantitatieve en kwalitatieve doelstellingen van het ondernemingsplan, waaronder het product of de dienst van de onderneming, het waardevoorstel en de marktpositionering.
76. Specifiek bij innovatieve bedrijfsmodellen en/of leveringsmechanismen moeten de bevoegde autoriteiten ook aandacht besteden aan de beschrijving van de innovatieve kenmerken van de voorziene diensten en producten, waaronder een eventuele verhoogde blootstelling aan het risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme. In lijn met de evenredigheids- en risicogebaseerde aanpak kunnen de bevoegde autoriteiten onderzoek overwegen naar de onderliggende verklaring voor de aantrekkelijkheid van het nieuwe product, de prijsstelling, de structuur en het comparatieve voordeel van het product. Een dergelijk onderzoek moet worden gecoördineerd en aangevuld met de doelmarktanalyse zoals beschreven in afdeling 7.2.3, en de mogelijke effecten van de belangrijkste externe indicatoren op de bedrijfsstrategie.
77. Door een duidelijk inzicht in de geplande bedrijfsstrategie zijn de bevoegde autoriteiten in staat een beoordeling te maken van de ermee samenhangende financieringsstrategie, de relevante externe en interne factoren om de strategische doelstellingen te bereiken en de plausibiliteit van de kwantitatieve aannames. In haar totaliteit moet de beoordeling de bevoegde autoriteit een beeld geven van de sterke en zwakke punten en de kansen en risico's van de bedrijfsstrategie.

## **7.2.2 Financieringsstructuur, liquiditeitsbeoordeling en beheer**

78. De bevoegde autoriteiten dienen een duidelijk beeld te krijgen van de geplande bronnen voor de financiering van de geplande bedrijfsactiviteiten, waaronder de bron(nen) van het aanvangskapitaalbedrag. De bevoegde autoriteiten moeten de door de aanvragende kredietinstelling ingediende informatie onderzoeken (met name ingevolge artikel 4 van de *RTS on information for authorisation*) om het liquiditeitsprofiel en de passivastructuur te beoordelen, met bijzondere aandacht voor de geloofwaardigheid van de onderliggende aannames. Wat de passivastructuur betreft, moeten de bevoegde autoriteiten een beoordeling maken van de verschillende financieringsbronnen (soorten passiva, instrumenten en tegenpartijen), de daarmee samenhangende kosten, ingebodde opties en hun contractuele en gedragsmatige looptijden. Een duidelijk beeld van het liquiditeitsprofiel en de passivastructuur zal de bevoegde autoriteiten in staat stellen een beoordeling te maken van de prognoses voor de wettelijke liquiditeits- en financieringsratio's, zoals de LCR<sup>10</sup> en de

---

<sup>10</sup> Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen.

NSFR<sup>11</sup>, waarbij mede moet worden gelet op de ontwikkeling van deze ratio's tijdens de planningshorizon als gevolg van de geleidelijke toename van de bedrijfsactiviteiten en de uitvoering van de financieringsstrategie (bijvoorbeeld het geleidelijk aantrekken van depositohouders) in de opbouwfase. De bevoegde autoriteiten moeten er ook rekening mee houden dat, hoewel in het eerste jaar van activiteiten het merendeel van de beschikbare financieringsbronnen gewoonlijk stabiel is (bijvoorbeeld aandelenkapitaal) en het aandeel van de liquide activa hoog, de ontwikkeling van de voorgeschreven ratio's afhankelijk van de geplande bedrijfsactiviteiten en de daarmee verband houdende financieringsstrategie van de aanvrager kan variëren.

79. De bevoegde autoriteiten dienen een grondiger beoordeling uit te voeren, waaronder gedetailleerde vragen over mogelijke alternatieve scenario's, indien de financieringsstructuur een hoge mate van concentratie of een onevenwichtig financieringsprofiel laat zien (bijvoorbeeld buitensporige looptijd mismatch).
80. Financieringskosten moeten worden beoordeeld in het kader van de beoordeling van de financiële prognose (zie 7.2.5) als onderdeel van de winst en het verlies van de aanvragende kredietinstelling en, indien zulks haalbaar en passend is, moeten zij worden vergeleken met die van soortgelijke instellingen. Voorts moeten de onderliggende veronderstellingen, met name de geplande rentevoeten, worden beoordeeld in het licht van de zakelijke en macro-economische omgeving.
81. De bevoegde autoriteiten moeten de ingediende informatie onderzoeken, in het bijzonder zoals beschreven in artikel 4, punt g), ii) tot en met v)<sup>12</sup> van de *RTS on information for authorisation*, om te beoordelen of de aanvragende kredietinstelling in staat is haar liquiditeitspositie en de relatieve buffers in overeenstemming met haar behoeften<sup>13</sup> te financieren, te bewaken, te actualiseren en daar verslag van te doen.
82. De bevoegde autoriteiten moeten de ingediende informatie met name onderzoeken op een wijze als uiteengezet in artikel 4, punt a), v)<sup>14</sup> van de *RTS on information for authorisation*, teneinde de algemene staat van voorbereiding van het interne proces van de beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit te beoordelen, waarbij zij bijvoorbeeld rekening moeten houden met de volgende aspecten:

---

<sup>11</sup> Zie titel IV – deel zes VKV (ingevoerd in VKV II).

<sup>12</sup> Artikel 4, punt g), van de RTS betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning bepaalt dat de aanvraag “een overzicht moet geven van de volgende kaders en beleidslijnen van de aanvragende kredietinstelling: [...] b) het beleid inzake het beheer van het liquiditeitsrisico; c) het beleid inzake concentratie en diversificatie van de financiering; d) het beleid inzake het beheer van zekerheden; e) het depositobeleid”.

<sup>13</sup> Zie deel 9.4, Intern controlekader.

<sup>14</sup> In artikel 4, punt h), van de RTS betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning wordt bepaald: “In de aanvraag wordt het volgende vermeld over de financiële situatie van de aanvragende kredietinstelling: [...] een samenvatting van de interne beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit, op afhankelijk van het geval geconsolideerd, gesubconsolideerd en individueel niveau, waaruit blijkt dat de liquiditeitsmiddelen van de kredietinstelling toereikend zullen zijn om aan de individuele liquiditeitsvereisten te voldoen; [...]”.

- a) governance ten aanzien van de liquiditeit. De bevoegde autoriteiten moeten een duidelijk inzicht krijgen in het daadwerkelijk vermogen van de instelling om haar liquiditeit te beheren en daarbij nagaan of de respectieve functies over voldoende middelen beschikken om een degelijk liquiditeitsbeheer te waarborgen en in staat zijn de NSFR en de LCR te berekenen. De bevoegde autoriteiten moeten tevens een duidelijk inzicht krijgen in de rapportagelijnen die zijn opgezet om de liquiditeits- en daarmee samenhangende risico's van de instelling te bespreken, waaronder de voorgenomen inhoud en frequentie van de verslagen aan het leidinggevend orgaan, de directie en de relevante comités (indien van toepassing), teneinde vast te stellen dat zij de relevante aangelegenheden kunnen bespreken en ter discussie kunnen stellen;
  - b) de financieringsstrategie en de liquiditeitsplanning. De bevoegde autoriteiten moeten een duidelijk inzicht krijgen in het vermogen van de kredietinstelling om scenario's op te stellen, waaronder stresstests en financieringsplannen voor noodgevallen;
  - c) het interne controlekader voor liquiditeit. De bevoegde autoriteiten moeten een duidelijk inzicht krijgen in de voorziene processen van toetsing, validering en staving met bewijsmateriaal (bijvoorbeeld verslagen, controle-informatie).
83. In overeenstemming met de in paragraaf 70 beschreven evenredigheidsbenadering moeten de bevoegde autoriteiten beoordelen in hoeverre de aanvragende kredietinstelling in staat en gereed is om financieringsstress te doorstaan. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten een analyse maken van het effect van het ingediende financierings- en liquiditeitsstressscenario, zoals een stijging van de financieringskosten, op de liquiditeits- en financieringsratio's.
84. Waar relevant moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat in de ingediende beschrijving van het relevante proces voor de opstelling van het herstelplan liquiditeits- en financieringsindicatoren zijn opgenomen.
85. Bij de beoordeling van de risico's voor de liquiditeit en de financiering moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de aanvragende kredietinstelling in de toekomst voldoet aan de minimumvereisten die in de toepasselijke EU- en nationale uitvoeringswetgeving zijn vastgelegd. De reikwijdte van de beoordeling mag evenwel verder gaan dan deze minimumvereisten, zodat de bevoegde autoriteiten van de aanvragende kredietinstelling hogere liquiditeitsmiddelen kunnen verlangen ter compensatie van niet nader vastgestelde risico's en onzekerheden.

### **7.2.3 Belangrijke externe factoren, waaronder de bedrijfsomgeving**

86. Om inzicht te krijgen in de aannemelijkheid van de strategische hypothesen waar de instelling vanuit gaat, moeten de bevoegde autoriteiten in het kader van hun algehele beoordeling aan de hand van de hierna vermelde criteria aandacht besteden aan de voornaamste externe factoren van het bedrijfsplan, waaronder de bedrijfsomgeving.

87. In overeenstemming met de in paragraaf 70 uiteengezette evenredigheidsbenadering moeten de bevoegde autoriteiten het door de aanvragende kredietinstelling ingediende overzicht van de analyse van de doelmarkten onderzoeken om zo voldoende inzicht te krijgen in de bestaande bedrijfsomgeving, waarbij rekening wordt gehouden met de activiteiten van de voornaamste bestaande spelers en te verwachten concurrenten op de doelmarkt(en), en in de waarschijnlijke ontwikkeling van de bedrijfsomgeving.
88. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten de analyse onderzoeken van de trends op de doelmarkt die van invloed kunnen zijn op de performance en de rentabiliteit van de instelling. Afhankelijk van de concrete situatie kan het daarbij gaan om trends op het gebied van regelgeving en macroprudentieel beleid (bijvoorbeeld wijzigingen in de wetgeving inzake de distributie van retailbankingproducten of in de toegestane maximale lening-/waarderatio voor hypotheekleningen), technologische trends (bijvoorbeeld de overstap naar elektronische platforms voor bepaalde soorten handel) en maatschappelijke/demografische trends (bijvoorbeeld de opbouw van het klantenbestand, productwisselingen als gevolg van veranderende markttrends, grotere vraag naar islamitische bankfaciliteiten).
89. Waar toepasselijk en op basis van een analyse per geval kunnen beschouwingen over bestaande spelers en potentiële concurrenten naast gevestigde financiële instellingen ook betrekking hebben op mondiale technologiebedrijven die zich op de markt voor financiële dienstverlening begeven. Een dergelijk onderzoek moet worden uitgevoerd in samenhang met het onderzoek van de doelmarkt. Er moet worden gekeken naar het effect van dergelijke concurrenten op de aanvragende kredietinstelling, bijvoorbeeld op rechtstreeks op de consument gerichte marketing.

#### **7.2.4 Belangrijkste interne factoren**

90. In overeenstemming met de evenredigheidsbenadering als uiteengezet in paragraaf 71 en afhankelijk van de concrete situatie moeten de bevoegde autoriteiten een analyse maken van de kwalitatieve kenmerken van het voorziene bedrijfsmodel van de aanvragende kredietinstelling teneinde inzicht te krijgen in de succesfactoren en de voornaamste afhankelijkheden bij het vormen van de visie van de aanvragende kredietinstelling.
91. In dit verband moeten de bevoegde autoriteiten een analyse maken van de voornaamste endogene factoren die van invloed zijn op het succes van het bedrijfsmodel, zoals de te verwachten sterke punten van de aanvragende kredietinstelling in de betrekkingen met klanten, leveranciers en partners, de kwaliteit van de IT-platforms en de operationele en personele capaciteit, alsook factoren zoals derde partij-providers, tussenpersonen, potentiële blootstelling aan het risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme, en specifieke sturende factoren op het gebied van regelgeving.
92. De bevoegde autoriteiten moeten ook nagaan of de financiële prognoses overeenstemmen met de in het plan uitgestippelde bedrijfsstrategie, of er een duidelijk plan is voor de tenuitvoerlegging en of er voldoende capaciteit is om het bedrijfsplan daadwerkelijk te realiseren. Wat dit laatste betreft, moet er bij het onderzoek door de bevoegde autoriteiten

ook naar worden gekeken of de professionele bekwaamheid van het management continu is gegarandeerd, ook gelet op het bedrijfsplan en de veranderingen daarin in de loop van de tijd, en of er voldoende personele middelen beschikbaar zijn om de uitvoering van de bedrijfsstrategie te garanderen. Ter ondersteuning van deze beoordeling moeten de bevoegde autoriteiten kijken naar de eerdere beroepservaring van de leden van het leidinggevend orgaan.

### 7.2.5 Financiële vooruitzichten

93. De bevoegde autoriteiten moeten een kwantitatief onderzoek uitvoeren van het ondernemingsplan van de aanvragende kredietinstelling, waarbij de nadruk ligt op de ingediende financiële prognoses, zowel voor het basisscenario als voor het stressscenario. Dit geschiedt met inachtneming van de geografische spreiding, de soorten activiteiten en de marktpositie op individueel en, indien van toepassing, geconsolideerd groeps- of subgeconsolideerd niveau (artikel 4, punt a), van de *RTS on information for authorisation*<sup>15</sup>). De bevoegde autoriteiten moeten ook kijken naar de financiële posities (bijvoorbeeld op basis van de balans), de risico's (bijvoorbeeld op basis van het totale risicopositiebedrag, of andere risicomaatstaven) en eventuele organisatorische of wettelijke beperkingen.
94. Het kwantitatief onderzoek van de financiële prognoses van het bedrijfsplan heeft tot doel bij zowel het basisscenario als het stressscenario de geloofwaardigheid vast te stellen van de onderliggende aannames (met betrekking tot groei van de activiteiten, genereren van inkomsten, kostenraming en onderliggende risico's), de levensvatbaarheid en duurzaamheid van het bedrijfsmodel van de aanvrager en zijn algemene vermogen om de voorziene resultaten te behalen met inachtneming van de prudentiële vereisten.
95. Bij de beoordeling van de financiële prognoses moet rekening worden gehouden met de beoogde bedrijfsstrategie van de aanvragende kredietinstelling ten aanzien van de meest wezenlijke geografische gebieden van de aanvragende kredietinstelling, zoals dochterondernemingen, bijkantoren, activiteiten in het kader van vrije dienstverrichting, soorten activiteiten, bedrijfsonderdelen en productlijnen op basis van winstbijdrage (bijvoorbeeld op basis van winst-en-verliesrekeningen) en moet de geloofwaardigheid van de onderliggende kwantitatieve hypothesen worden onderzocht (bijvoorbeeld omzet per regio, inkomsten uit vergoedingen, aantal klanten, personeelskosten, macro-economische veronderstellingen, enz.).
96. Bij de beoordeling van de winstgevendheid van het bedrijfsplan moeten de bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht besteden aan die onderdelen van de beoogde bedrijfsstrategie die het meest relevant zijn voor de toekomstige duurzaamheid van het bedrijfsmodel en het overleven in stresssituaties. Voor zover mogelijk en waar passend

---

<sup>15</sup> In artikel 4, punt a), van de RTS betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning wordt bepaald dat de aanvraag "prognosegegevens [moet bevatten] over de aanvragende kredietinstelling op individueel niveau en, indien van toepassing, op geconsolideerd groeps- en subgeconsolideerd niveau (met vermelding van het aandeel daarin van de kredietinstelling) voor op zijn minst een basisscenario en een stressscenario, waaronder: [...]".



moeten zij ook rekening houden met de blootstelling van de aanvragende kredietinstelling aan bestaande of nieuwe risico's en kwetsbare punten.

97. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten de beargumentering onderzoeken van de initiële levensvatbaarheid van de kredietinstelling en van de duurzaamheid van het bedrijfsmodel gedurende de periode die de aanvragende kredietinstelling nodig heeft om een stabiele toestand te bereiken, in elk geval een periode van ten minste drie jaar. Wat het stressscenario betreft, is het voldoende als de kredietinstelling aan het einde van de planningshorizon aan de prudentiële vereisten kan voldoen.
98. Mogelijk moeten de bevoegde autoriteiten een bedrijfsplan met een langere tijdshorizon, bijvoorbeeld tot vijf jaar, beoordelen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij aanvragers van wie de conjunctuurcyclus zich over vijf jaar ontwikkelt of bij wie de duurzaamheid in hun driejarige bedrijfsplannen zwakke punten vertoont. In dergelijke gevallen moet de grondigheid van de beoordeling worden afgestemd op het risicoprofiel, de potentiële zwakke punten en de onzekerheid van het bedrijfsplan die aan de langere tijdshorizon zijn verbonden.
99. Voor zover mogelijk en waar passend moeten de bevoegde autoriteiten de aanvragende kredietinstelling vergelijken met soortgelijke instellingen. De bevoegde autoriteit moet de soortgelijke instelling of de groep soortgelijke instellingen bepalen op basis van de concurrerende producten/bedrijfsonderdelen die op dezelfde bron van winst/klanten gericht zijn, en de analyse baseren op toezicht-, markt- en macro-economische gegevens die in het bezit zijn van de bevoegde autoriteit. In dergelijke gevallen moet de uitkomst van de beoordeling op basis van de onderlinge vergelijking een aanvulling vormen op het deskundig oordeel van de bevoegde autoriteit. Indien een vergelijking met soortgelijke instellingen niet haalbaar is, moeten de bevoegde autoriteiten zich baseren op het oordeel van deskundigen.
100. De bevoegde autoriteiten moeten kijken naar de ontwikkeling van de winstgevendheid en de ratio's en deze beoordelen in het licht van de risico's die de aanvragende kredietinstelling voornemens is te aanvaarden en de relatieve performance in vergelijking met soortgelijke instellingen. Voor deze beoordeling kunnen de bevoegde autoriteiten gebruik maken van de meest gebruikte winstgevendheids- en risico-indicatoren, zoals rendement op eigen vermogen, rendement op activa, kosten/inkomstenratio, risicokosten en hefboomratio. De specifieke indicatoren die de bevoegde autoriteit gebruikt moeten het soort risico en het risiconiveau weerspiegelen dat de aanvragende kredietinstelling wil aanvaarden om winst te genereren (zo kan een instelling die met een behoudende risicobereidheid lagere en stabielere rendementen genereert, duurzamer zijn dan een instelling met hoge rendementen maar een zeer agressieve risicobereidheid). De bevoegde autoriteiten moeten het risico dat aan de economische performance ten grondslag ligt (bijvoorbeeld het risiconiveau van activa) zorgvuldig beoordelen, en daarbij ook, voor zover mogelijk, rekening houden met voor risico gecorrigeerde indicatoren.
101. De bevoegde autoriteiten moeten een duidelijk inzicht kunnen verwerven in de bronnen van winst- en verlies van de instelling (met name de onderliggende drijvende krachten zoals

volume — voorraad- en stroomgrootheden — en prijs/marge) teneinde in kaart te brengen wat de belangrijkste factoren voor het bedrijfsresultaat zijn, waar het resultaat vooral van afhangt en waar zich potentiële kwetsbaarheden bevinden. Waar dit gelet op de in paragraaf 70 uiteengezette evenredigheidsbenadering passend is, moeten de bevoegde autoriteiten een uitsplitsing maken van de inkomsten of van de bronnen van inkomsten om vast te stellen of de verwachte bronnen van inkomsten in lijn zijn met de beoogde algemene bedrijfsstrategie (soort bedrijfsmodel, bedrijfsgrootte). In dit verband moeten de bevoegde autoriteiten letten op extreem optimistische winstverwachtingen, bijvoorbeeld met betrekking tot de termijnrente en andere relevante aannames inzake inkomstengenerering, en de mogelijke gevolgen daarvan voor de betrouwbaarheid en, uiteindelijk, de houdbaarheid van de prognoses.

102. In overeenstemming met het in paragraaf 70 uitgewerkte evenredigheidsbeginsel moeten de bevoegde autoriteiten de prijsstelling en de structuur van de producten van de aanvragende kredietinstelling onderzoeken. Daartoe kan bijvoorbeeld worden gekeken naar de:

- a) afhankelijkheid van risicovolle of geconcentreerde bronnen van inkomsten (bijvoorbeeld subprimehypotheken, leningen met hefboomfinanciering, consumptief krediet, specifieke klantengroepen) en de gevolgen daarvan voor het bedrijfsmodel, zoals verhoogde kwetsbaarheid voor veranderingen in de bedrijfsomgeving (bijvoorbeeld daling van de prijs van onroerend goed, daling van de vraag naar producten die met consumptief krediet worden gefinancierd);
- b) afhankelijkheid van meer volatiele inkomstenbronnen (bijvoorbeeld inkomsten uit handel, hedging of andere eenmalige bronnen) en de gevolgen voor de houdbaarheid van de inkomsten op lange termijn.

103. De bevoegde autoriteiten moeten zich een helder beeld vormen van de verschillende inkomstenmodellen, bijvoorbeeld op rente-inkomsten gebaseerd (zoals kredietverlening aan klanten) of op vergoedingen gebaseerd (zoals handelsfinanciering, correspondentbankieren, bewaarneming of adviesdiensten), de specifieke inkomstenbronnen, de belangrijkste prestatie-indicatoren en het risiconiveau van de ermee samenhangende bedrijfsactiviteiten. In alle gevallen moeten zij zich een helder beeld vormen van het inkomstenmodel van de aanvragende kredietinstelling, van de wijze waarop de instelling verwacht inkomsten te genereren in zowel normale als stresssituaties, en van de geloofwaardigheid van de onderliggende aannames.

104. De bevoegde autoriteiten moeten extra aandacht hebben voor hoge groeicijfers en daarmee samenhangende veronderstellingen over risico's, onder meer in verband met de vraag of de aanvragende kredietinstelling over deugdelijke capaciteiten op het gebied van uitvoering en risicobeheer beschikt om de beoogde resultaten te realiseren, zulks in overeenstemming met de ingevolge paragraaf 92 verrichte analyse. Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de onderliggende aannames moet op diverse elementen worden gelet, waaronder de algemene bedrijfsstrategie, de prijsstelling van producten, de bedrijfsomgeving, de

financieringsstrategie, de risicotolerantie en -bereidheid, de aanwezigheid van beleid dat degelijk en prudent beheer moet waarborgen, enz. Wat de houdbaarheid van het businessmodel betreft, moeten de bevoegde autoriteiten een grondig inzicht verkrijgen in de kostenstructuur en de relevante indicatoren, bijvoorbeeld de ontwikkeling van de verhouding tussen kosten en streefinkomsten (in absolute zin of ten opzichte van vergelijkbare instellingen) aan het einde van de beoogde tijdshorizon van het businessplan en in stresssituaties.

105. De nagestreefde kostenstructuur (bijvoorbeeld arbeidskosten, administratieve kosten of IT-kosten) moet in absolute termen worden onderzocht en waar mogelijk en passend worden vergeleken met die van soortgelijke ondernemingen, waarbij rekening moet worden gehouden met de aanzienlijke negatieve gevolgen die een onderschatting van bepaalde kosten, met name tijdens de opstartfase of in stresssituaties, kan hebben voor de duurzaamheid van het bedrijfsmodel en/of de strategie. De bevoegde autoriteiten moeten letten op steeds terugkerende kostenconcentraties, die kunnen wijzen op een rigide kostenstructuur.
106. Speciaal met betrekking tot kostenmodellen zijn de marginale kosten van aanvragende kredietinstellingen die in aanzienlijke mate gebruik maken van op technologie gebaseerde bedrijfsmodellen waarschijnlijk lager dan die van kredietinstellingen met transacties die samengaan met hoge variabele kosten. Dientengevolge zal de winstgevendheid van dergelijke bedrijfsmodellen in beginsel waarschijnlijk toenemen nadat een bepaalde kritische massa is bereikt waarmee de vaste investeringskosten worden gedekt. De bevoegde autoriteiten moeten daarom kijken naar de belangrijkste uitgaven van dergelijke aanvragers, zoals voor talent op het gebied van engineering of productmarketing en voor investeringen in infrastructuur.

#### **7.2.6 Algemeen toezichtsoordeel**

107. Op basis van het bedrijfsplan en de verstrekte financiële prognoses moeten de bevoegde autoriteiten hun algemene toezichtsoordeel ontwikkelen om te beoordelen of a) het bedrijfsmodel van de aanvragende kredietinstelling levensvatbaar en duurzaam is en b) de aanvragende kredietinstelling in staat is gedurende de planningshorizon aan de prudentiële vereisten te voldoen. Op basis van het deskundig oordeel van de bevoegde autoriteit wordt met het algemene toezichtsoordeel beoogd een geïntegreerde en alomvattende beoordeling te geven van het bedrijfsplan en de financiële prognoses, en met name van de geloofwaardigheid van de onderliggende aannames. Het toezichtsoordeel moet worden gebaseerd op de beoordeling van de ontvangen informatie over de bedrijfsstrategie, de bedrijfsomgeving (potentiële vergelijkbare instellingen, marktrends en andere externe factoren die van invloed kunnen zijn op de toekomstige winstgevendheid) en de voornaamste interne factoren, en moet worden vergeleken met de oordelen van de aanvragende kredietinstelling zelf (financiële prognoses, zoals uiteengezet in de paragrafen 93 tot en met 106), teneinde de algemene geloofwaardigheid ervan te beoordelen.

108. Op basis van de onderzochte informatie moet de bevoegde autoriteit de aannames van de aanvragende kredietinstelling kritisch benaderen en haar eigen toezichtsoordeel ontwikkelen. Indien de aannames niet geloofwaardig zijn, kunnen de bevoegde autoriteiten alternatieve aannames ontwikkelen en een gevoeligheidsanalyse uitvoeren om de kwantitatieve gevolgen voor de ermee samenhangende onderdelen van het bedrijfsplan te bepalen. Door elke post kritisch te bekijken en er zo nodig alternatieve veronderstellingen op los te laten kunnen de bevoegde autoriteiten het totale effect van de gevoeligheidsanalyse op de financiële prognoses en uiteindelijk op de meest relevante prudentiële vereisten kwantificeren en beoordelen. Kritiek van de bevoegde autoriteit kan zowel het basisscenario als het stressscenario betreffen.
109. De ontwikkeling van het toezichtsoordeel en de gevoeligheidsanalyse moet proportioneel zijn, in de zin van paragraaf 70, aan het relatieve risico en de complexiteit van het beoogde bedrijfsmodel. Indien het algemene toezichtsoordeel afwijkt van het oordeel van de aanvrager, kunnen de bevoegde autoriteiten overwegen specifieke opmerkingen met de aanvragende kredietinstelling te delen teneinde de informatie kloof te dichten en een beter inzicht te krijgen in de door de aanvragende kredietinstelling gemaakte veronderstellingen. De dialoog over het toezichtsoordeel kan het voor de aanvragende kredietinstelling makkelijker maken om een herzien bedrijfsplan en een herziene financiële prognose in te dienen waarin de nodige corrigerende maatregelen zijn opgenomen om de levensvatbaarheid en duurzaamheid van de instelling te waarborgen en uiteindelijk te voldoen aan de prudentiële vereisten voor de planningshorizon. In een dergelijke situatie kunnen de bevoegde autoriteiten ook risicobeperkende maatregelen overwegen, in de vorm van ontbindende voorwaarden, vervolgvplichtingen of beperkingen, zoals bepaald in afdeling 4.2, paragrafen 25 tot en met 32.

## 8. Kapitaal

---

### 8.1 Algemene criteria

110. De hoogte van het kapitaal moet zodanig worden bepaald dat is gewaarborgd dat de kredietinstelling waaraan een vergunning is toegekend, op het tijdstip dat de vergunning wordt toegekend bij een streng maar plausibel stressscenario dat ten minste drie jaar bestrijkt, aan de eigenvermogens- en andere prudentiële vereisten voldoet.
111. Voor de toekenning van de vergunning moet de hoogte van het kapitaal worden bepaald op basis van het aanvankskapitaal en de eigenvermogensvereisten overeenkomstig de in afdeling 8.2 uiteengezette methodiek.
112. Voor de toepassing van de GBM is het aanvankskapitaal een in de nationale wetgeving in overeenstemming met artikel 12, lid 1<sup>16</sup>, van de CRD dan wel artikel 12, lid 4<sup>17</sup>, van de CRD bepaald vast bedrag.
113. De eigenvermogensvereisten zijn op risico<sup>18</sup> en hefboom gebaseerde<sup>19</sup> kapitaalvereisten in overeenstemming met titel I, delen twee en drie, van de CRR.
114. Ongeacht de verschillen in de EU met betrekking tot de in nationale wetgeving vastgelegde absolute waarde van het aanvankskapitaal moet er met de GBM voor worden gezorgd dat de hoogte van het kapitaal zodanig wordt bepaald dat bij de toekenning van de vergunning in het basisscenario, en in de loop van ten minste drie jaar van de planperiode bij een streng maar plausibel stressscenario, aan de prudentiële voorschriften wordt voldaan.
115. De bepaling van de hoogte van het kapitaal bij de toekenning van de vergunning en van het bedrag dat op het moment van toekenning moet worden gestort, als bedoeld in de afdelingen 8.2 en 8.3, laat strengere vereisten op nationaal niveau onverlet.

---

<sup>16</sup> “Onverminderd andere bij nationaal recht vastgestelde algemene voorwaarden weigeren de bevoegde autoriteiten een vergunning voor de aanvang van het bedrijf van een kredietinstelling indien een kredietinstelling geen afgescheiden eigen vermogen aanhoudt of haar aanvankskapitaal minder bedraagt dan 5 miljoen EUR.”

<sup>17</sup> “Lidstaten kunnen een vergunning verlenen aan bepaalde categorieën kredietinstellingen met een aanvankskapitaal dat minder bedraagt dan het in lid 1 bepaalde, mits:

(a) het aanvankskapitaal niet minder bedraagt dan 1 miljoen EUR;

(b) de betrokken lidstaten de Commissie en de EBA in kennis stellen van de redenen waarom zij van deze mogelijkheid gebruikmaken.”

<sup>18</sup> CET1, T1, Totale kapitaalvereisten.

<sup>19</sup> Hefboomratio.

## 8.2 Bepaling van de hoogte van het kapitaal

116. Ten behoeve van de vaststelling van de hoogte van het kapitaal moeten de bevoegde autoriteiten:

- a) de risico's (en daarmee samenhangende risicogewogen activa) op basis van het overeenkomstig afdeling 7.2.6 onderzochte bedrijfsplan op adequate wijze in kaart brengen en de eigenvermogensvereisten (op risico- en hefboombasis) voor ten minste drie jaar schatten (d.w.z. het eigen vermogen dat nodig is om de volledige naleving van de prudentiële vereisten gedurende de eerste drie jaar en aan het einde van die periode te dekken, waarbij rekening wordt gehouden met de verwachte gecumuleerde verliezen voor die periode);
- b) aan het aanvankskapitaal de verwachte gecumuleerde verliezen over de eerste drie jaar toevoegen;
- c) het hoogste van de bedragen onder a) en b) kiezen<sup>20</sup>.

De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat de schatting van de eigenvermogensvereisten overeenkomstig punt a) van deze paragraaf<sup>21</sup> het hogere<sup>22</sup> bedrag is van de bedragen die uit het basisscenario en het strenge maar plausibele stressscenario<sup>23</sup> van het overeenkomstig afdeling 7.2.6 herziene ondernemingsplan voortvloeien. De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat het aldus vastgestelde hogere bedrag de basis vormt voor de berekening van het kapitaal waarover de aanvragende kredietinstelling geacht wordt te beschikken op het tijdstip waarop de vergunning wordt toegekend, zoals nader bepaald in afdeling 8.3. Het deel van het kapitaal op het moment dat de vergunning wordt toegekend, dat vóór de aanvang van de werkzaamheden moet worden gestort, wordt vastgesteld overeenkomstig paragraaf 123.

117. Wanneer de bevoegde autoriteit de consoliderende toezichthouder is, beoordeelt deze het op basis van het overeenkomstig afdeling 7.2.6 onderzochte bedrijfsplan verwachte effect van de

---

<sup>20</sup> De figuren 1, 2 en 3 in de bijlage illustreren de volgende gevallen: a) figuur 1 is een voorbeeld van het geval waarin de eigenvermogensvereisten hoger zijn dan het aanvankskapitaal en de gecumuleerde jaarlijkse verliezen; b) figuur 2 is een voorbeeld van het geval waarin het aanvankskapitaal plus de gecumuleerde jaarlijkse verliezen hoger zijn dan de geschatte eigenvermogensvereisten; c) figuur 3 is een voorbeeld van een verandering in het hogere bedrag van aanvankskapitaal en verliezen en eigenvermogensvereisten in de loop van de drie jaren die in aanmerking worden genomen voor de bepaling van het kapitaal op het moment van de toekenning van de vergunning.

<sup>21</sup> En de gerelateerde verwachte cumulatieve verliezen die worden gebruikt om het onder punt b) van deze paragraaf bedoelde bedrag te bepalen.

<sup>22</sup> Het basisscenario van het bedrijfsplan kan in sommige gevallen in plaats van het ongunstige scenario (die indien nodig beide gedegen en kritisch door de bevoegde autoriteit worden bekeken) leiden tot de vaststelling van hogere eigenvermogensvereisten (bijvoorbeeld als gevolg van een sterkere groei van de activiteiten) en bijgevolg tot hogere kapitaalvereisten als geheel (waaronder de berekening van de verwachte verliezen in de loop van de drie jaar van de planperiode). In dat geval zouden de hoogste geschatte eigenvermogensvereisten binnen de eerste drie jaar en de gecumuleerde verliezen over de eerste drie jaar volgens het basisscenario bepalend zijn voor de vereiste hoeveelheid kapitaal.

<sup>23</sup> Het in aanmerking nemen van de in het stressscenario voorspelde verliezen moet erop gericht zijn dat de kredietinstelling in de eerste periode van activiteit voldoende veerkracht heeft, mede gelet op het feit dat de pijler 2-kapitaalvereiste nog niet is vastgesteld.

kredietinstelling die de nieuwe vergunning heeft gekregen op de kapitaalvereisten op geconsolideerd niveau. Daartoe moet de bevoegde autoriteit zich baseren op de analyse van de overeenkomstig paragraaf 33 vastgestelde consolidatieperimeter.

118. Indien een tot een bankgroep behorende aanvrager overeenkomstig de artikelen 7 of 10 van de CRR om kapitaalonthefingen verzoekt, kunnen de bevoegde autoriteiten overwegen om, binnen hun discretionaire bevoegdheden krachtens bovengenoemde bepalingen, op strikte en nauwgezette wijze te beoordelen of de aanvrager in aanmerking komt voor de toepassing van de ontheffing, waarbij rekening wordt gehouden met de bijzonderheden van de vergunningsaanvraag.
119. Indien de bevoegde autoriteit zich bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid in staat acht een strikte en nauwgezette beoordeling uit te voeren en vaststelt dat aan de relevante voorwaarden van de CRR is voldaan en de ontheffing kan worden toegekend, en een dergelijke ontheffing wordt toegekend op het moment dat de vergunning wordt toegekend, moet het kapitaal op het moment van de vergunningstoekenning (en de bijbehorende betaling) worden bepaald in overeenstemming met de paragrafen 116 en 117, waarbij rekening wordt gehouden met de ontheffing.
120. Wanneer de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de ontheffing van kapitaalvereisten niet kan worden toegekend op het tijdstip waarop de vergunning wordt toegekend, moet de hoogte van het kapitaal door de bevoegde autoriteit worden bepaald overeenkomstig de in de paragrafen 116 en 117 vastgelegde methodiek. In specifieke gevallen waarin de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de ontheffing niet kan worden toegekend op het tijdstip waarop de vergunning wordt toegekend, maar er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat zij in een later stadium zou kunnen worden toegekend, kan de bevoegde autoriteit maatregelen nemen om de gevolgen van de hoogte van het kapitaal bij de toekenning van de vergunning te beperken.

### 8.3 Kwaliteit, betaling en beschikbaarheid van kapitaal

121. De bevoegde autoriteit moet nagaan of het kapitaal dat overeenkomstig afdeling 8.2 is vastgesteld, aan de kwaliteitseisen voldoet die gesteld worden in de relevante bepalingen van titel I, afdelingen twee en drie, van de CRR. In het bijzonder geldt overeenkomstig artikel 12, lid 2, van de CRD dat het aanvangskapitaal “enkel één of meer van de bestanddelen [omvat] als bedoeld in artikel 26, lid 1, punten a) tot en met e), van Verordening (EU) nr. 575/2013”.
122. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of het kapitaal van de kredietinstelling gescheiden is van de activa van de eigenaar en volledig, onmiddellijk en onbeperkt ter beschikking staat voor uitsluitend gebruik door de kredietinstelling.

123. Het deel van het kapitaal dat volledig moet worden gestort voordat de vergunning wordt toegekend, is het hoogste van de volgende bedragen:

- a) het gedeelte van het in overeenstemming met afdeling 8.2 bepaalde kapitaal dat nodig is om het eerste jaar waarin de activiteit wordt uitgeoefend volledig te dekken (d.w.z. het eigen vermogen dat nodig is om gedurende en aan het einde van de eerste twaalf maanden volledig aan de prudentiële voorschriften te voldoen, waarbij rekening wordt gehouden met de verwachte verliezen in deze periode); of
- b) het startkapitaal plus de verliezen in het eerste jaar.

124. De bevoegde autoriteiten moeten voordat de vergunning wordt toegekend aan de hand van toereikend bewijsmateriaal onderzoeken en controleren of het overeenkomstig de punten a) of b) volgestorte gedeelte van het kapitaal daadwerkelijk is volgestort, een legitieme herkomst heeft en in de boeken van de onderneming is opgenomen. Om de legitieme geldbron<sup>24</sup> te beoordelen moeten de bevoegde autoriteiten de criteria toepassen die zijn uiteengezet in de paragrafen 14.5 en 14.6 van de gemeenschappelijke ESA-richtsnoeren inzake de prudentiële beoordeling van de voorgenomen verwerving van gekwalificeerde deelnemingen<sup>25</sup>, die betrekking hebben op de activiteit waarmee die gelden zijn gegeneerd en op de wijze waarop deze zijn overgeboekt, waarbij rekening wordt gehouden met de vraag of zij aanleiding kunnen geven tot een verhoogd risico op witwassen van geld of financiering van terrorisme.

125. Onverminderd het bovenstaande zullen in die rechtsgebieden waar het gedeelte van het kapitaal als bedoeld in paragraaf 123, onder a) of b), moet worden gestort vóór het begin van de werkzaamheden als kredietinstelling in plaats van vóór het toekennen van de vergunning, de bevoegde autoriteiten ten behoeve van het toekennen van de vergunning zorgvuldig moeten kijken naar het plan en de uiterste datum van uitvoering die door de aanvrager overeenkomstig artikel 6, lid 2, van de *RTS on information for authorisation*<sup>26</sup> zijn ingediend, om zo vast te kunnen stellen dat het hier bedoelde kapitaalbedrag volledig is gestort voordat de werkzaamheden als kredietinstelling aanvangen en dat het van legitieme herkomst is.

---

<sup>24</sup> "Geldbron": de oorsprong van de geldmiddelen die betrokken zijn bij een zakelijke relatie of een transactie die heeft plaatsgevonden. Dit omvat zowel de activiteit die de in de zakelijke relatie gebruikte geldmiddelen heeft voortgebracht, bijvoorbeeld het salaris van de klant, als de manieren waarop de geldmiddelen van de cliënt werden overgeboekt. De middelen kunnen ook afkomstig zijn uit een "bron van vermogen", waarmee wordt bedoeld de herkomst van het totale vermogen van de klant, bijvoorbeeld erfenissen of spaartegoeden. Zie daarvoor lid 12, punten n) en o) van de EBA-richtsnoeren inzake witwassen en de financiering van terrorisme, EBA/GL/2021/02 van 1 maart 2021, beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/reviced-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>.

<sup>25</sup> JC/GL/2016/01 van 20 december 2016 inzake de prudentiële beoordeling van verwervingen en vergrotingen van gekwalificeerde deelnemingen in de financiële sector, beschikbaar op <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/joint-guidelines-for-the-prudential-assessment-of-acquisitions-of-qualifying-holdings>.

<sup>26</sup> "Wanneer het aanvangskapitaal niet volledig is gestort op het tijdstip van de indiening van de aanvraag bij de bevoegde autoriteit, wordt in de aanvraag toegelicht hoe en op welke uiterste datum het aanvangskapitaal wordt gestort zodat dit is geschied voordat de vergunning voor het aanvangen van de werkzaamheden van de kredietinstelling wordt verleend".



De bevoegde autoriteit moet in de vergunning een uitdrukkelijke voorwaarde opnemen waarbij de werking van de vergunning ten minste wordt opgeschort totdat de daadwerkelijke storting van de in de vergunning vermelde gedeelten van het kapitaal heeft plaatsgevonden.

126. De bevoegde autoriteiten moeten ervan overtuigd zijn dat de aanvragende kredietinstelling over een kapitaalimplementatieplan beschikt dat het uitstaande bedrag aan kapitaal, vastgesteld overeenkomstig afdeling 8.2, dat ten tijde van de toekenning van de vergunning nog niet overeenkomstig de paragrafen 123 en 124 was gestort, en dat bestemd is voor de dekking van de activiteiten in het tweede en het derde jaar. In een dergelijk kapitaalimplementatieplan moeten de aard van de financieringsbronnen en het tijdschema van de kapitaalinjecties worden vermeld om te voorkomen dat de bedrijfsdoelstellingen niet worden gehaald en dat verliezen worden geleden waardoor de naleving van de minimumkapitaalvereisten door de kredietinstelling wordt bemoeilijkt. De aard van de financieringsbronnen, zoals particuliere financiële middelen van aandeelhouders, op de financiële markten uitgegeven of uit te geven financiële instrumenten en alle overeenkomsten en contracten die met betrekking tot het eigen vermogen worden gesloten, moet zorgvuldig worden onderzocht om er zeker van te zijn dat zij van legitieme herkomst en, uitgaande van de geldende algemene voorwaarden, onmiddellijk beschikbaar zijn.

## 9. Interne governance

---

### 9.1 Algemene criteria

127. De bevoegde autoriteiten moeten de regelingen, procedures en mechanismen met betrekking tot de interne governance van de aanvragende kredietinstelling zorgvuldig en alomvattend onderzoeken, indachtig het feit dat de bevoegde autoriteiten ingevolge artikel 10, lid 2, van de CRD de vergunning moeten weigeren indien niet kan worden aangetoond dat de betrokken instelling een degelijk en doeltreffend risicobeheer voert.
128. De hierin vastgelegde GBM is bedoeld als leidraad bij de beoordeling door de bevoegde autoriteiten van de aanvraagdocumenten over interne governanceregelingen, operationele structuur, maatregelen en processen. De GBM geeft een leidraad voor de belangrijkste elementen en aspecten die door de bevoegde autoriteiten moeten worden beoordeeld ten behoeve van het toekennen van de vergunning en laat de toepassing onverlet van aanvullende delen van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance (tweede herziening)<sup>27</sup>, de EBA- en ESMA-richtsnoeren voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie (herzien)<sup>28</sup>, de EBA-richtsnoeren inzake beloningen (herzien)<sup>29</sup>, de EBA-richtsnoeren inzake uitbesteding<sup>30</sup> en de EBA-richtsnoeren inzake ICT risicobeheer op het gebied van veiligheid<sup>31</sup>. De beoordeling door de bevoegde autoriteiten moet erop gericht zijn te waarborgen dat de kredietinstelling voldoet aan de genoemde EBA-richtsnoeren.
129. Voor de toepassing van deze afdeling, en in overeenstemming met paragraaf 13, bestrijkt het governancekader, met name het interne controlekader, dat ook het risicobeheersingskader omvat, ook het risico op het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, en dit governancekader moet worden beoordeeld overeenkomstig de EBA-richtsnoeren voor risicofactoren inzake het witwassen van geld of de financiering van terrorisme<sup>32</sup> bij de beoordeling van de toereikendheid van de AML/CFT-beleid en -procedures van de aanvragende kredietinstellingen.

---

<sup>27</sup> EBA/GL/2021/05 van 2 juli 2021, beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/guidelines-internal-governance-second-revision>.

<sup>28</sup> EBA/GL/2021/06 van 2 juli 2021, beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/joint-esma-and-eba-guidelines-assessment-suitability-members-management-body-revised>.

<sup>29</sup> EBA/GL/2021/04 van 2 juli 2021, beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies-second-revision>.

<sup>30</sup> EBA/GL/2019/02 van 25 februari 2019, beschikbaar op <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-outsourcing-arrangements>.

<sup>31</sup> EBA/GL/2019/04 van 29 november 2019, beschikbaar op <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-ict-and-security-risk-management>.

<sup>32</sup> EBA/GL/2021/02 van 1 maart 2021, beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/updated-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>.

130. De bevoegde autoriteiten moeten volledig inzicht verwerven in de wijze waarop de kredietinstelling is georganiseerd en een duidelijk beeld krijgen van haar governance- en operationele structuur, alsmede van andere regelingen, processen en mechanismen, die goed moeten zijn opgezet. De aanvrager moet voldoende zijn toegerust om in staat te worden geacht de beoogde activiteiten op een degelijke en prudente wijze uit te voeren.
131. De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat in de aanvraagdocumenten melding wordt gemaakt van regelingen, processen en mechanismen die op adequate wijze aantonen dat er sprake is van een duidelijke, transparante en solide governancestructuur waarmee een doeltreffende besluitvorming en een goed bestuur worden gewaarborgd, en dat de verdeling van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden op alle niveaus van de organisatie en tussen de bestuursorganen duidelijk is.
132. Voor de grondigheid van de beoordeling van de interne governancevereisten door de bevoegde autoriteiten moet rekening worden gehouden met de in de paragrafen 17 tot en met 21 van deze richtsnoeren vermelde evenredigheidscriteria en met het individuele risicoprofiel van de aanvrager.
133. De beoordeling moet gebaseerd zijn op de documenten en informatie die de aanvragende kredietinstelling heeft verstrekt overeenkomstig met name artikel 1, punt l), artikel 4, punt g) en h), en artikel 5, lid 1, punten b) tot en met f), van de *RTS on information for authorisation* en eventuele aanvullende documenten waar de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 10, lid 1, van die RTS om verzoekt.

## 9.2 Leidinggevend orgaan

### 9.2.1 Leidinggevend orgaan in uitvoerende functie en leidinggevend orgaan in toezichthoudende functie

134. De richtsnoeren zijn bedoeld voor alle bestaande bestuursmodellen en niet om een bepaalde structuur te bepleiten. Zij laten de algemene bevoegdheidsverdeling overeenkomstig nationaal vennootschapsrecht onverlet. Zij moeten dan ook ongeacht het gebruikte bestuursmodel (monistisch en/of dualistisch bestuursmodel en/of een ander model) in alle lidstaten worden gevolgd. Het leidinggevend orgaan, als gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punten 7 en 8, van Richtlijn 2013/36/EU, moet worden opgevat als een orgaan met een leidinggevende (uitvoerende) en toezichthoudende (niet-uitvoerende) functie<sup>33</sup>.
135. De bevoegde autoriteiten moeten de aanvraag onderzoeken, in het bijzonder de statuten of andere gelijkwaardige oprichtingsdocumenten<sup>34</sup> en het mandaat van het leidinggevend orgaan<sup>35</sup>, en kunnen vaststellen dat de taken en verantwoordelijkheden van het leidinggevend orgaan in de documenten adequaat zijn beschreven, en dat daarin een onderscheid wordt

---

<sup>33</sup> Lid 8 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance. Zie ook overweging 56 van Richtlijn 2013/36/EU.

<sup>34</sup> Ingediend overeenkomstig de RTS betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning.

<sup>35</sup> Ingediend overeenkomstig de RTS betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning.

gemaakt tussen de taken van de leidinggevende (uitvoerende) functie en die van de toezichthoudende (niet-uitvoerende) functie. In het verlengde hiervan moeten de bevoegde autoriteiten met name:

- a) nagaan of het leidinggevend orgaan de uiteindelijke en algemene verantwoordelijkheid voor de instelling draagt en de governanceregelingen binnen de instelling opstelt, daar toezicht op houdt en verantwoording over aflegt<sup>36</sup>, waarmee doeltreffend en prudent beheer van de instelling wordt gewaarborgd.
- b) kunnen vaststellen dat de aan het leidinggevend orgaan toevertrouwde verantwoordelijkheden<sup>37</sup> de vaststelling, goedkeuring en controle van de uitvoering omvatten van a) de algemene bedrijfsstrategie en de voornaamste beleidsmaatregelen van de kredietinstelling; b) de algemene risicostrategie, waaronder de risicobereidheid van de kredietinstelling, haar kader voor risicobeheer en maatregelen om ervoor te zorgen dat het leidinggevend orgaan voldoende tijd besteedt aan risicokwesties en aan de uitoefening van zijn functie; c) een adequaat en effectief kader voor interne governance en interne controle, dat een duidelijke organisatiestructuur en goed functionerende onafhankelijke functies voor interne risicobeheersing, compliance en audit omvat die over voldoende gezag, status en middelen beschikken om hun functies uit te oefenen; d) een adequaat en doeltreffend kader voor interne governance en interne controle, om naleving van de toepasselijke voorschriften te waarborgen, ook in de context van het voorkomen van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme; e) de bedragen, soorten en verdeling van zowel het interne kapitaal als het toetsingsvermogen om de risico's van de instelling op adequate wijze af te dekken; f) doelstellingen voor het liquiditeitsbeheer van de instelling; g) een beloningsbeleid zoals beschreven in de paragrafen 170 en 171; h) regelingen inzake de individuele en collectieve geschiktheid, samenstelling, doeltreffendheid en opvolgingsplanning van het leidinggevend orgaan; i) een selectie- en geschiktheidsbeoordelingsprocedure voor medewerkers met een sleutelfunctie<sup>38</sup>; j) regelingen die erop gericht zijn de interne werking van elk comité van het leidinggevend orgaan te waarborgen, voor zover er comités zijn ingesteld<sup>39</sup>; k) een risicocultuur die gericht is op het risicobewustzijn en het risicogedrag van de instelling; l) een bedrijfscultuur en bedrijfswaarden die bevorderlijk zijn voor verantwoordelijk en ethisch gedrag, en ook een

---

<sup>36</sup> Lid 19 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

<sup>37</sup> Zie lid 22 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

<sup>38</sup> Zoals gedefinieerd in de EBA-richtsnoeren inzake interne governance, wordt onder "medewerker met een sleutelfunctie" verstaan de "persoon die aanzienlijke invloed heeft op het beleid van de instelling, maar die geen lid is van het leidinggevend orgaan en niet de CEO is. Daartoe behoren onder meer de hoofden van interne controlefuncties en de CFO, als die geen lid van het leidinggevend orgaan zijn, en andere medewerkers met een sleutelfunctie, wanneer die door instellingen met behulp van een op risico gebaseerde aanpak zijn aangewezen. Andere medewerkers met een sleutelfunctie kunnen zijn: hoofden van belangrijke bedrijfsonderdelen, van vestigingen in de Europese Economische Ruimte/Europese Vrijhandelsassociatie en van dochterondernemingen in derde landen, en andere interne functies." Zie ook de gezamenlijk ESMA- en EBA-richtsnoeren voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie.

<sup>39</sup> Overeenkomstig punt 22, i), van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance moet in dergelijke regelingen zijn opgenomen: "i. de rol, samenstelling en taken van elk comité; ii. een passende informatiestroom, met inbegrip van de documentatie van aanbevelingen en conclusies, en rapportagelijnen tussen elk comité en het leidinggevend orgaan, bevoegde autoriteiten en andere partijen".

- gedragscode of een soortgelijk instrument omvatten; m) een beleid inzake belangenconflicten op institutioneel en personeelsniveau; en n) regelingen die erop gericht zijn de integriteit van de systemen voor boekhoudkundige en financiële verslaglegging te waarborgen, waaronder financiële en operationele controles en naleving van de wet en relevante normen;
- c) kunnen vaststellen dat in de aanvraag is bepaald dat het leidinggevend orgaan bij de vaststelling, goedkeuring en controle op de uitvoering van de punt b) genoemde taken moet streven naar een duurzaam bedrijfsmodel dat rekening houdt met alle risico's, waaronder milieu-, sociale en bestuursrisico's;
  - d) kunnen vaststellen dat de relevante aanvraagdocumenten regelingen bevatten die tot doel hebben te waarborgen dat de individuele en collectieve geschiktheidsbeoordelingen van het leidinggevend orgaan doeltreffend worden uitgevoerd, dat de taken en verantwoordelijkheden van de voorzitter duidelijk zijn omschreven, dat de samenstelling en de opvolgingsplanning van het leidinggevend orgaan passend zijn, en dat het leidinggevend orgaan zijn functies doeltreffend zal uitoefenen, een en ander in overeenstemming met de EBA-richtsnoeren inzake interne governance en de EBA-richtsnoeren voor het beoordelen van de geschiktheid;
  - e) vaststellen dat het leidinggevend orgaan in zijn uitvoerende functie verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van de strategieën die het leidinggevend orgaan heeft vastgesteld, en de tenuitvoerlegging en passendheid van die strategieën regelmatig bespreekt met het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie. Het leidinggevend orgaan moet in zijn uitvoerende functie ook gemachtigd zijn om ontvangen voorstellen, toelichtingen en informatie op constructieve wijze ter discussie te stellen en deze kritisch te onderzoeken wanneer het een oordeel velt en besluiten neemt over de strategie van de instelling<sup>40</sup>;
  - f) kunnen vaststellen dat tot de taken van het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie behoren, onverminderd de verantwoordelijkheden ingevolge het toepasselijke nationale vennootschapsrecht<sup>41</sup>: a) toezien en controle uitoefenen op de besluitvorming door en maatregelen van het leidinggevend orgaan en het uitoefenen van effectief toezicht op het leidinggevend orgaan in zijn uitvoerende functie, waaronder het toezien op en toetsen van zijn individuele en collectieve prestaties en de uitvoering van de strategie en doelstellingen van de instelling; b) het waarborgen en periodiek beoordelen van de doeltreffendheid van het interne governancekader van de kredietinstelling en het nemen van passende maatregelen om eventuele geconstateerde tekortkomingen te verhelpen; c) erop toezien en monitoren dat de strategische doelstellingen, de organisatiestructuur en de risicostrategie van de kredietinstelling, waaronder haar risicobereidheid en risicobeheersingskader, alsook andere gedragslijnen (bijvoorbeeld beloningsbeleid) en het openbaarmakingskader consistent worden toegepast; d) erop toezien dat de risicocultuur

---

<sup>40</sup> Zie lid 30 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

<sup>41</sup> Zie lid 34 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

van de kredietinstelling consistent wordt toegepast; e) toezien op de toepassing en handhaving van een gedragscode of effectieve soortgelijke maatregelen om feitelijke en potentiële belangenconflicten te onderkennen, te beheersen en te beperken; f) toezien op de integriteit van de financiële informatie en de verslaglegging en op het interne controlekader, waaronder een doeltreffend en solide risicobeheersingskader; g) waarborgen dat de hoofden van de interne controlefuncties onafhankelijk kunnen handelen en dit ook daadwerkelijk doen, en dat zij, ongeacht de verantwoordelijkheid om aan andere interne organen, bedrijfsactiviteiten of -afdelingen te rapporteren, hun bezorgdheid kunnen uiten en het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie zo nodig rechtstreeks kunnen waarschuwen wanneer ongunstige risico-ontwikkelingen de instelling schaden of mogelijk schaden; en h) het monitoren van de uitvoering van het interne-auditplan, na voorafgaande betrokkenheid van de risico- en auditcomités voor zover deze zijn ingesteld;

- g) nagaan of in de relevante aanvraagdocumenten met betrekking tot de op te richten comités wordt ingegaan op de combinatie, samenstelling, rol en verdeling van taken en plichten tussen gespecialiseerde comités van het leidinggevend orgaan, overeenkomstig de relevante bepalingen van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

136. Overeenkomstig artikel 46, lid 4, van Richtlijn 2015/849 (antiwitwasrichtlijn) moeten de bevoegde autoriteiten ook nagaan of de aanvraagdocumenten aangeven wie het lid van het leidinggevend orgaan is dat verantwoordelijk is voor de uitvoering van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig is om aan de AML/CTF-vereisten te voldoen.

### **9.2.2 Beoordeling van de geschiktheid van het leidinggevend orgaan en van de medewerkers met een sleutelfunctie**

137. Overeenkomstig artikel 13, lid 1, tweede alinea, van de CRD moeten de bevoegde autoriteiten de leden van het leidinggevend orgaan van de kredietinstelling aan een geschiktheidsbeoordeling onderwerpen, en weigeren zij de vergunning toe te kennen wanneer zij niet aan de in artikel 91, lid 1, van de CRD gestelde eisen voldoen.

138. Waar van toepassing moeten de bevoegde autoriteiten ook de geschiktheid beoordelen van de medewerkers met een sleutelfunctie, als omschreven in de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

139. Een dergelijke geschiktheidsbeoordeling moet worden uitgevoerd in overeenstemming met de EBA- en ESMA-richtsnoeren inzake de geschiktheidsbeoordeling van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie.

## **9.3 Organisatiestructuur**

140. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of uit de organisatiestructuur van de kredietinstelling een solide organisatie naar voren komt met effectieve rapportagelijnen, verdeling van verantwoordelijkheden en risicometing en -beheer inclusief de daaropvolgende

bewaking, teneinde een degelijk en prudent beheer van de kredietinstelling te waarborgen. Het onderzoek moet zich ook uitstrekken tot het organigram met de voorziene interne organisatie in termen van afdelingen, divisies, teams en de bijbehorende verdeling van personeel.

141. De bevoegde autoriteiten moeten zorgvuldig beoordelen of de ingediende organisatiestructuur, met de verwachte omvang, het aantal vte's en de systemen, in verhouding staat tot het bedrijfsmodel, de soorten en de geografische spreiding van de activiteiten en de risico's die de aanvragende kredietinstelling bereid is te nemen. Een dergelijke beoordeling moet derhalve worden geschraagd door een onderzoek van het bedrijfsplan overeenkomstig afdeling 7 van deze richtsnoeren.
142. Voor de toekenning van de vergunning dan wel de aanvang van de activiteiten moeten de bevoegde autoriteiten in voldoende mate hebben vastgesteld dat er voortgang is geboekt is bij de realisatie van de organisatiestructuur, waaronder ook de voortgang die geboekt is bij het in dienst nemen van de aangegeven medewerkers met de passende kwalificaties.
143. De bevoegde autoriteiten moeten er specifiek op letten dat er geen niet-transparante ofodeloos complexe structuren worden opgezet die geen duidelijke economische reden of juridisch doel hebben of die kunnen worden gebruikt voor een doel dat verband houdt met het witwassen van geld of andere financiële misdrijven<sup>42</sup>.
144. Wanneer het bedrijfsplan voorziet in het opzetten van structuren in andere rechtsgebieden, moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of die rechtsgebieden daadwerkelijk voldoen aan de "EU- en internationale normen inzake belastingtransparantie, en de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme"<sup>43</sup>. Zij moeten ook nagaan in hoeverre de beoogde structuur een duidelijk en rechtmatig economisch doel dient, in hoeverre zij kan worden gebruikt om de identiteit van de uiteindelijke begunstigde te verhullen, en of de bedrijfsstrategie (waaronder het verzoek van de klant dat aan het opzetten van de structuur ten grondslag ligt) aanleiding geeft tot bezorgdheid. De bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of de structuur een belemmering vormt voor een adequaat toezicht door het leidinggevend orgaan van de instelling of voor de mogelijkheid van de instelling om het desbetreffende risico te beheersen, en of de structuur een belemmering vormt voor effectief toezicht door de bevoegde autoriteiten<sup>44</sup>.

---

<sup>42</sup> In lid 76, punt d), van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance wordt bepaald: "Instellingen moeten het opzetten van complexe en potentieel niet-transparante structuren vermijden. Instellingen houden bij hun besluitvorming rekening met de resultaten van een risicobeoordeling aan de hand waarvan wordt vastgesteld of dergelijke structuren zouden kunnen worden gebruikt voor het witwassen van geld of andere financiële misdrijven, en met de respectieve controles en het toepasselijke rechtskader [...]."

<sup>43</sup> Lid 76, punt a), van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance luidt als volgt: "de mate waarin het rechtsgebied waarin de structuur wordt opgezet daadwerkelijk voldoet aan EU- en internationale normen inzake belastingtransparantie en de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme".

<sup>44</sup> Lid 76, punten a) tot en met f), van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

### 9.3.1 Bedrijfswaarden, risicocultuur, gedragscode en governancebeleid

145. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of het mandaat van het leidinggevend orgaan met betrekking tot de bedrijfswaarden de aanvaarding, bevordering en toepassing van hoge ethische en professionele normen waarborgt, waarbij een klimaat met ruimte voor doeltreffende kritiek wordt geschapen waarin besluitvormingsprocessen tot een scala van standpunten kunnen leiden.
146. In overeenstemming met artikel 5, lid 1, punt c), ii), vijfde streepje, van de *RTS on information for authorisation* moeten de bevoegde autoriteiten ook de beschrijving van het beleid ter bevordering van diversiteit van het leidinggevend orgaan onderzoeken en kunnen vaststellen dat dit beleid in overeenstemming is met de criteria van artikel 88, lid 2, punt a), CRD en dat er een kwantitatief of, waar passend, kwalitatief streefcijfer voor het bevorderen van diversiteit en de frequentie van de beoordeling in zijn vastgelegd.

### 9.3.2 Beleid inzake belangenconflicten

147. De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat uit de beschrijving van het beleid inzake belangenconflicten blijkt dat het leidinggevend orgaan verantwoordelijk is voor “de vaststelling, de goedkeuring en het toezicht op de tenuitvoerlegging en de handhaving van doeltreffend beleid voor het identificeren, beoordelen, beheren en beperken of voorkomen van feitelijke en potentiële belangenconflicten op het niveau van de instelling” en tussen de instelling en het personeel, inclusief het leidinggevend orgaan en de naaste familieleden van het personeel<sup>45</sup>.
148. Met betrekking tot belangenconflicten op het niveau van de instelling moeten de bevoegde autoriteiten kunnen vaststellen dat in de beschrijving van het beleid inzake belangenconflicten de verplichting is opgenomen dat de “maatregelen van instellingen om belangenconflicten te beheren of, indien van toepassing, te beperken, moeten worden gedocumenteerd”<sup>46</sup> en een passende functiescheiding, informatiebarrières en procedures voor transacties met verbonden partijen bevat.
149. Wat belangenconflicten op personeelsniveau betreft, moeten de bevoegde autoriteiten kunnen vaststellen dat het beleid ten minste de in paragraaf 109 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance<sup>47</sup> bedoelde situaties bestrijkt en dat het voorziet in “procedures,

---

<sup>45</sup> Zie de afdelingen 11 en 12 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

<sup>46</sup> Zie lid 107 van de EBA-richtsnoeren betreffende interne governance.

<sup>47</sup> In lid 111 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance wordt bepaald: “Het beleid moet in ieder geval betrekking hebben op de volgende situaties of relaties waarin belangenconflicten kunnen ontstaan:

a. economische belangen (bijvoorbeeld aandelen, andere eigendomsrechten en lidmaatschappen, financiële holdings en andere economische belangen in commerciële cliënten, intellectuele-eigendomsrechten, leningen die door de instelling zijn verstrekt aan een onderneming die in handen is van een personeelslid, lidmaatschap van een orgaan of eigendom van een orgaan of entiteit met conflicterende belangen);

b. persoonlijke of professionele relaties met de bezitters van gekwalificeerde deelnemingen in de instelling;



maatregelen, documentatie-onderdelen en verantwoordelijkheden uiteen te worden gezet voor de identificatie en voorkoming van belangenconflicten, voor de beoordeling van het belang ervan en voor het nemen van beperkende maatregelen”.

### **9.3.3 Klokkenluiden, marktmisbruik, productgovernance, consumentenbescherming, klachtenbehandeling**

150. De bevoegde autoriteiten moeten onderzoeken of de beschrijving van het klokkenluidersbeleid een waarborg bevat dat het personeel potentiële of feitelijke inbreuken op wettelijke of interne voorschriften veilig kan melden. Om belangenconflicten te voorkomen, moet het personeel de mogelijkheid hebben om overtredingen buiten de normale verantwoordingslijnen om te melden. De meldingsprocedures moeten de bescherming waarborgen van de persoonsgegevens van zowel de persoon die de inbreuk meldt als de natuurlijke persoon die voor de inbreuk verantwoordelijk zou zijn, in overeenstemming met Verordening (EU) 2016/679 (AVG).
151. De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat in de beschrijving van het beleid wordt ingegaan op de procedure voor de behandeling van informatie over een potentiële of een feitelijke inbreuk en op de bescherming van de persoon die de inbreuk meldt, overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.
152. De bevoegde autoriteiten moeten onderzoeken of de beschrijving van het marktmisbruikbeleid de waarborg bevat dat de kredietinstelling zich houdt aan passende normen ter voorkoming van marktmisbruik. Er moet met name een procedure zijn voor de vaststelling, het beheer en de melding van inbreuken op het marktmisbruik.
153. De bevoegde autoriteiten moeten verifiëren dat, overeenkomstig de EBA-richtsnoeren betreffende producttoezicht- en -governanceregelingen voor retailbanken<sup>48</sup>, de beschrijving van het productgovernancebeleid de waarborg bevat dat de aanvragende kredietinstelling, die optreedt als producent en/of distributeur, een degelijk productgovernancebeleid zal toepassen dat voorziet in interne processen, functies en strategieën i) om ervoor te zorgen dat rekening wordt gehouden met de belangen, doelstellingen en kenmerken van consumenten, ii) om potentiële consumentenschade te vermijden en iii) om belangenconflicten tot een minimum te beperken.
154. De bevoegde autoriteiten moeten onderzoeken of in de beschrijving van het beleid inzake consumentenbescherming is gewaarborgd dat de aanvragende kredietinstelling een degelijk beleid inzake consumentenbescherming zal vaststellen om consumenten adequaat voor te

---

c. persoonlijke of professionele relaties met personeelsleden van de instellingen of entiteiten die onder de prudentiële consolidatie vallen (bijvoorbeeld familiale relaties);

d. een andere baan en een eerdere baan uit het recente verleden (bijvoorbeeld vijf jaar);

e. persoonlijke of professionele relaties met relevante externe belanghebbenden (bijvoorbeeld banden hebben met belangrijke leveranciers, adviesbedrijven of andere dienstverleners); en

f. politieke invloed of politieke relaties.

<sup>48</sup> EBA/GL/2015/18, beschikbaar op <https://www.eba.europa.eu/guidelines-on-product-oversight-and-governance-arrangements-for-retail-banking-products>.

lichten en te beschermen. Met name moet in de omschrijving zijn gewaarborgd dat het beleid inzake consumentenbescherming in overeenstemming is met het regelgevingskader en voorziet in adequate opleiding van het betrokken personeel. Daartoe moet in de hoofdlijnen worden ingegaan op normen en beginselen, toezicht op de naleving en bewustzijn van het personeel.

155. De bevoegde autoriteiten moeten onderzoeken of de omschrijving van het beleid inzake klachtenbehandeling de waarborg bevat dat de kredietinstelling de consument een adequate bescherming biedt die in overeenstemming is met de toepasselijke wettelijke voorschriften. De procedure voor de ontvangst, beoordeling en beantwoording van klachten moet er in zijn opgenomen.

## 9.4 Kader voor interne controle

156. De bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of de aanvragende kredietinstelling over een passend kader voor interne controle beschikt, dat in verhouding staat tot de beoogde activiteiten, het bedrijfsmodel, de complexiteit en de daaraan verbonden risico's van de kredietinstelling (bijvoorbeeld de online inschrijving van nieuwe cliënten, bescherming en regelingen op het gebied van cyberbeveiliging). De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat de toegewezen personele middelen toereikend zijn, zowel wat het aantal vte's als wat de kwalificaties betreft, en dat de systemen en de begroting toereikend zijn voor de uitvoering van de taken.

157. De bevoegde autoriteiten moeten met behulp van de aanvraagdocumenten kunnen vaststellen dat het leidinggevend orgaan door de daaruit blijkende verdeling van taken en verantwoordelijkheden in staat is om de structuur van hun kredietinstelling ten volle te kennen<sup>49</sup> en "ervoor te zorgen dat de interne controlefuncties onafhankelijk zijn van de bedrijfsonderdelen die zij controleren, wat onder meer inhoudt dat er een adequate scheiding van taken is, en dat zij over de passende financiële en personele middelen en bevoegdheden beschikken om hun taak naar behoren te vervullen. De rapportagelijnen en de toewijzing van verantwoordelijkheden binnen een instelling, met name die tussen medewerkers met een sleutelfunctie, behoren helder, welomschreven, samenhangend en afdwingbaar, en adequaat gedocumenteerd te zijn".<sup>50</sup>

158. De bevoegde autoriteiten moeten kunnen vaststellen dat het interne controlekader alle terreinen van de instelling bestrijkt en een gebaseerd is op het concept van de drie verdedigingslijnes voor het bepalen van de functies voor het aanpakken en beheersen van risico's.

159. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of er regelingen zijn getroffen om ervoor te zorgen dat de bedrijfsonderdelen en ondersteunende afdelingen, de eerste verdedigingslijn, in eerste instantie verantwoordelijk zijn voor het onderkennen en

---

<sup>49</sup> Lid 71 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

<sup>50</sup> Lid 68 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

beheersen van de risico's die zij bij de uitvoering van hun activiteiten lopen, en voor het instellen en in stand houden van adequate processen en controles om ervoor te zorgen dat deze risico's worden geanalyseerd, gemeten, gemonitord, naar behoren gerapporteerd en binnen de grenzen van de risicobereidheid van de kredietinstelling worden gehouden, en dat zij voldoen aan de interne en externe voorschriften in de regelgeving.

160. De risicomanagementfunctie en de nalevingsfunctiefunctie, de tweede verdedigingslinie, vormen samen met de interne-auditfunctie, die de derde verdedigingslinie vormt, de internecontrolefuncties binnen het internecontrolekader. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of deze zullen worden ingesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de evenredigheidscriteria van de paragrafen 17 tot en met 21, en of zij voldoende gezag, aanzien en directe toegang tot het leidinggevend orgaan zullen krijgen om hun taak te vervullen.

161. Om ervoor te zorgen dat de internecontrolefuncties voldoen aan de onafhankelijkheidsvereisten <sup>51</sup>, moeten de bevoegde autoriteiten op basis van de aanvraagdocumenten nagaan of het volgende zal worden geregeld:

- a) hun personeelsleden verrichten geen operationele taken die vallen onder de activiteiten die de interne controlefuncties behoren te monitoren en controleren;
- b) ze zijn organisatorisch gescheiden van de activiteiten die zij moeten monitoren en controleren;
- c) niettegenstaande de algemene verantwoordelijkheid van de leden van het leidinggevend orgaan voor de instelling, is het hoofd van een interne controlefunctie niet ondergeschikt aan een persoon die verantwoordelijk is voor het beheer van de activiteiten die de interne controlefunctie monitort en controleert;
- d) De beloning van personeel van de interne controlefunctie mag niet gekoppeld zijn aan de prestaties van de activiteiten die door de interne controlefunctie worden gemonitord en gecontroleerd, of anderszins zijn of haar objectiviteit denkkelijk ondermijnen.

162. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of de hoofden van de interne controlefuncties aan de volgende eisen voldoen:

- a) zij moeten op een zodanig hiërarchisch niveau worden aangesteld dat zij het gezag en de status krijgen die nodig zijn om hun verantwoordelijkheden te vervullen.
- b) zij zijn onafhankelijk van de bedrijfsactiviteiten of -eenheden die zij controleren;
- c) zij rapporteren en zijn rechtstreeks verantwoording verschuldigd aan het leidinggevend orgaan, en hun prestaties moeten door het leidinggevend orgaan worden beoordeeld;

---

<sup>51</sup> Zie lid 175 van de EBA-richtsnoeren betreffende interne governance.

d) waar nodig kunnen zij toegang krijgen tot en rechtstreeks rapporteren aan het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie om punten van zorg aan te kaarten en de toezichthoudende functie, waar nodig, te waarschuwen wanneer specifieke ontwikkelingen gevolgen hebben of kunnen hebben voor de instelling.

163. Als waarborg dat de internecontrolefuncties doeltreffend kunnen worden uitgeoefend, moeten de bevoegde autoriteiten kunnen vaststellen dat deze functies over voldoende budgettaire en personele middelen met de nodige kwalificaties beschikken, waarbij rekening wordt gehouden met de aard van de activiteiten waar men zich op richt, en dat deze functies over een passend ICT-systeem en passende ondersteuning beschikken.

#### **9.4.2 Risicobeheerfunctie**

164. De bevoegde autoriteiten moeten zich ervan overtuigen dat de kredietinstelling, als onderdeel van het internecontrolekader, een holistisch, instellingsbreed kader voor risicobeheersing heeft, waarin het economische belang van alle risicoblootstellingen van de kredietinstelling ten volle wordt erkend.

165. De bevoegde autoriteiten moeten zich ervan overtuigen dat de risicobeheerfunctie de invoering van een goed functionerend kader voor risicobeheersing in de gehele instelling zal vergemakkelijken en dat de rol ervan binnen de kredietinstelling betrokkenheid omvat bij: a) risicostrategie en -beslissingen; b) de evaluatie van wezenlijke veranderingen; c) het opsporen, meten, beoordelen, beheersen, beperken, en bewaken van en rapporteren over risico's; d) het beoordelen van overschrijdingen van de risicobereidheid of -limieten en het aanbevelen van corrigerende maatregelen. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten ook de opzet van de strategie voor het beheer van dergelijke risico's onderzoeken en beoordelen, waaronder een verklaring inzake risicotolerantie en risicobereidheid en maatregelen om het beoordeelde risico af te stemmen op de risicobereidheid.

166. Wat de rol van de risicobeheerfunctie in de risicostrategie en de besluitvorming betreft, moet het onderzoek door de bevoegde autoriteiten erop gericht zijn na te gaan of de aanvraag voorziet in de actieve betrokkenheid van de risicobeheerfunctie in een vroeg stadium, in het kader van het continuïteitsbeginsel, bij de uitwerking van de risicostrategie van de kredietinstelling, bij het waarborgen dat de kredietinstelling over effectieve risicomanagementprocessen zal beschikken en bij het verstrekken van alle relevante risicogerelateerde informatie aan het leidinggevend orgaan om het niveau van de risicobereidheid van de kredietinstelling te kunnen vaststellen. De bevoegde autoriteiten moeten zich ervan vergewissen dat de risicobeheerfunctie tot taak heeft om de degelijkheid en duurzaamheid van de risicostrategie en -bereidheid te beoordelen en dat de risicobereidheid op passende wijze wordt vertaald in specifieke risicolimieten, ook op het niveau van de bedrijfseenheden, en dat de risicobeheerfunctie bij besluiten van het leidinggevend orgaan over de risicostrategieën wordt betrokken voordat deze worden genomen.

167. Wat de rol van de risicobeheerfunctie bij de evaluatie van grote veranderingen betreft, moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of in de betrokkenheid van de risicobeheerfunctie is voorzien voordat besluiten over uitzonderlijke transacties worden genomen, zodat de risicobeheerfunctie de gevolgen van dergelijke veranderingen en uitzonderlijke transacties voor het totale risico van de kredietinstelling kan beoordelen, en de bevindingen voordat een besluit wordt genomen rechtstreeks aan het leidinggevend orgaan kan rapporteren.
168. Wat betreft de rol van de risicobeheerfunctie bij het vaststellen, meten, monitoren, beperken en rapporteren van risico's en bijbehorende risicoconcentraties die door het leidinggevend orgaan moeten worden goedgekeurd, moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat er beleidsmaatregelen en procedures zijn vastgesteld en dat de risicobeheerfunctie toegang heeft tot alle bedrijfsonderdelen en andere eenheden die risico's kunnen genereren.
169. De rol van de risicobeheerfunctie moet daarnaast ook zijn om overschrijdingen van risicobereidheid of risicolimieten op onafhankelijke wijze te beoordelen (met inbegrip van het vaststellen van de oorzaak en het maken van een juridische en economische analyse van de werkelijke kosten van beëindiging, beperking of afdekking van de blootstelling, afgezet tegen de potentiële kosten van handhaving ervan). Geregeld moet zijn dat de risicobeheerfunctie de betrokken bedrijfseenheden en het leidinggevend orgaan informeert, en mogelijke oplossingen aanbeveelt. Daartoe moet de risicobeheerfunctie, wanneer de inbreuk significant is, rechtstreeks aan het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie rapporteren, onverminderd de verplichting van de risicobeheerfunctie om aan andere interne functies en comités te rapporteren.

### **9.4.3 Beloningsbeleid**

170. Wat de beschrijving van het beloningsbeleid betreft moeten de bevoegde autoriteiten niet alleen nagaan of aan de in artikel 92, lid 2, punt aa), van de CRD neergelegde vereisten inzake genderneutraliteit is voldaan, maar ook of de beschrijving van het beleid ten aanzien van medewerkers wier beroepsactiviteiten het risicoprofiel van de kredietinstelling materieel beïnvloeden<sup>52</sup>, in overeenstemming is met artikel 94 van de CRD en de EBA-richtsnoeren betreffende het beloningsbeleid.
171. Zij moeten met name beoordelen: a) of de opzet van het beloningsbeleid strookt met de beoogde risicobereidheid van de instelling, haar bedrijfsstrategie en haar belangen op lange termijn, en of het de bedoeling is dat het beloningsbeleid wordt gehandhaafd, goedgekeurd en gecontroleerd door het leidinggevend orgaan; b) of het erin voorziet dat voldoende wordt vastgesteld welke personeelsleden een wezenlijke invloed hebben op het risicoprofiel van de instelling, in overeenstemming met artikel 92, lid 3, en artikel 94, lid 3, van de CRD; c) of het voorziet in specifieke beloningsvereisten voor deze specifieke personeelsleden, onder meer i) een verhouding tussen variabele en vaste beloning overeenkomstig artikel 94, lid 1, punt g),

---

<sup>52</sup> Ingediend overeenkomstig de RTS betreffende informatie voor het toekennen van een vergunning.

van de CRD en ii) de uitbetaling in instrumenten, de uitstelregelingen inclusief malus en terugvordering overeenkomstig artikel 94, lid 1, punten l), m) en n), van de CRD<sup>53</sup>.

#### 9.4.4 Nalevingsfunctie

172. De bevoegde autoriteiten moeten vaststellen dat het de bedoeling is dat de nalevingsfunctie het nalevingsrisico beheert, advies verstrekt aan het leidinggevend orgaan over de maatregelen die moeten worden genomen om de naleving van de toepasselijke wetten, regels, voorschriften en normen te garanderen, en onder toezicht van het leidinggevend orgaan beleidsmaatregelen en processen implementeert om nalevingsrisico's te beheren en de naleving te garanderen. De bevoegde autoriteiten moeten vaststellen dat de nalevingsfunctie in overeenstemming is met de soorten en de geografische spreiding van de activiteiten (bijvoorbeeld naleving van de toepasselijke nationale wetgeving van verschillende rechtsgebieden in het geval van activiteiten die grensoverschrijdend worden uitgevoerd), de risico's en de complexiteit in overeenstemming met het bedrijfsmodel en de beoordeling van het bedrijfsplan overeenkomstig afdeling 7 van deze richtsnoeren.
173. De nalevingsfunctie moet ervoor zorgen dat naleving wordt bewaakt door middel van een gestructureerd en duidelijk gedefinieerd programma voor toezicht op de naleving en dat het nalevingsbeleid wordt nageleefd. De nalevingsfunctie en de risicobeheerfunctie moeten samenwerken en de nodige informatie uitwisselen om hun respectieve taken te kunnen uitvoeren.
174. De bevoegde autoriteiten moeten ook onderzoeken of de nalevingsfunctie de taak krijgt om in nauwe samenwerking met de risicobeheerfunctie en de juridische afdeling om na te gaan of nieuwe producten en nieuwe procedures voldoen aan het geldende juridische kader en, wanneer van toepassing, aan bekendgemaakte, aanstaande wijzigingen in wetten, regelingen en toezichtvereisten.
175. De bevoegde autoriteiten moeten vaststellen dat het de bedoeling is een AML/CTF-nalevingsfunctie voor de naleving van de specifieke regelgeving inzake het witwassen van geld of de financiering van terrorisme en het interne beleid op te zetten, hetzij binnen de nalevingsfunctie, hetzij los daarvan.

#### 9.4.5 AML/CFT-beleid

176. De bevoegde autoriteiten moeten vaststellen dat het AML/CTF-beleid dat door de aanvragende kredietinstelling ingevolge artikel 5, lid 1, onder c), nr. (iii), van de *RTS on information for authorisation* is ingediend, een overzicht bevat van de belangrijkste beleidsmaatregelen en procedures, als bepaald in artikel 8, lid 3, van de antiwitwasrichtlijn, die zullen worden ingevoerd om het risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme tegen te gaan. Daartoe zullen de bevoegde autoriteiten rekening houden met de in de paragrafen 17 tot en met 21 opgenomen evenredigheidscriteria.

---

<sup>53</sup> Met bijzondere aandacht voor de afwijkingen waarin artikel 94, leden 3 en 4, van de CRD voorziet.

177. De bevoegde autoriteiten moeten vaststellen dat de beschrijving alle in artikel 8, lid 4<sup>54</sup>, van de antiwitwasrichtlijn genoemde elementen bestrijkt en of erin wordt onderbouwd hoe de aanvragende kredietinstelling ervoor zal zorgen dat zij de risico's op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme waaraan zij vanaf de dag van toegang tot de markt blootstaat, doeltreffend kan beperken en beheersen.

#### 9.4.6 Interne-auditfunctie

178. De bevoegde autoriteiten moeten, rekening houdend met de in de paragrafen 17 tot en met 21 vervatte evenredigheidscriteria, de onafhankelijke en effectieve interne-auditfunctie ("IAF") beoordelen die door de aanvragende kredietinstelling is opgezet. De bevoegde autoriteiten moeten duidelijk kunnen vaststellen dat de IAF met behulp van een op risico's gebaseerde benadering op onafhankelijke wijze kan onderzoeken en op objectieve wijze zekerheid kan verschaffen dat alle activiteiten en eenheden van een instelling, waaronder uitbestede activiteiten, het beleid en de procedures van de instelling en andere externe (niet-prudentiële) vereisten naleven.

179. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten beoordelen of de IAF organisatorisch onafhankelijk is en of de objectiviteit van de interne controleurs wordt beschermd door rechtstreekse rapportage aan het leidinggevend orgaan en door toereikende middelen voor de taakuitvoering. Daartoe moet ook zijn gewaarborgd dat de IAF voor de uitoefening van haar functie instellingsbreed onbelemmerde toegang heeft tot alle stukken, documenten, informatie en gebouwen van de instelling.

180. De bevoegde autoriteiten moeten ook beoordelen of de IAF ten minste met het volgende is belast:

- a) de geschiktheid van het interne controlekader, waaronder de toereikendheid van het beleid en de procedures en de naleving van wettelijke voorschriften en regelgeving;
- b) de opstelling van een auditplan, ten minste eenmaal per jaar, op basis van de doelstellingen voor de jaarlijkse interne-auditcontrole, en dat door het leidinggevend orgaan moet worden goedgekeurd;
- c) het doen van aanbevelingen op basis van de uitkomst van hun werkzaamheden.

181. Zij moeten ook nagaan of de beschrijvingen van de methodiek en het interne-auditplan voor de eerste drie jaar na aanvang van de activiteiten, waaronder de audit van uitbestede diensten,

---

<sup>54</sup> Het luidt als volgt: "De in lid 3 bedoelde gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures omvatten:

- a) de ontwikkeling van interne gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures, daaronder begrepen model-risicobeheerpraktijken, cliëntenonderzoek, rapportage, bewaring van bewijsstukken, interne controle, nalevingsbeheer (daaronder begrepen, voor zover passend gezien de omvang en de aard van het bedrijf, de aanstelling van een nalevingsfunctionaris op managementniveau) en doorlichting van medewerkers;
- b) voor zover passend gezien de omvang en de aard van het bedrijf, een onafhankelijke auditfunctie om de onder a) bedoelde interne gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures te testen".

in overeenstemming zijn met de organisatiestructuur, de soorten activiteiten en het risicoprofiel die voortvloeien uit het overeenkomstig afdeling 7 beoordeelde bedrijfsplan.

#### **9.4.7      Beleid en plan inzake operationele veerkracht en bedrijfscontinuïteit**

182. De beschrijvingen van het bedrijfscontinuïteitsbeleid en het bedrijfscontinuïteitsplan moeten de waarborg bevatten dat de aanvrager over een degelijk bedrijfscontinuïteitsbeheersplan beschikt om ervoor te zorgen dat hij zijn activiteiten doorlopend kan uitoefenen en verliezen in geval van ernstige bedrijfsstoringen beperkt kan houden. Gewaarborgd moet zijn dat het bedrijfscontinuïteitsbeleid en het bedrijfscontinuïteitsplan een analyse bevatten van de voornaamste risico's van verstoring van de bedrijfsvoering en een overzicht van de risicobeperkende maatregelen, en dat het bedrijfscontinuïteitsplan regelmatig wordt getest.

#### **9.4.8      ICT-beleid en -systemen**

183. De bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of het ICT-beleid zal leiden tot betrouwbare informatie- en communicatiesystemen voor de kredietinstelling of de ICT-systemen zowel in normale tijden als in tijden van stress de mogelijkheden op het gebied van de aggregatie van risicogegevens ten volle kunnen ondersteunen. Bevoegde autoriteiten beoordelen met name of de kredietinstelling ten minste in staat zal zijn om:

- a) nauwkeurige en betrouwbare risicogegevens te genereren;
- b) alle wezenlijke risicogegevens uit de gehele instelling te verzamelen en samen te voegen;
- c) samengevoegde en actuele risicogegevens tijdig te genereren;
- d) samengevoegde risicogegevens te genereren om te voldoen aan een breed scala verzoeken van het leidinggevend orgaan of van bevoegde autoriteiten;
- e) te zorgen voor een deugdelijke, betrouwbare en veilige werking van de informatie- en communicatiesystemen die de beoogde activiteiten van instellingen kunnen verwerken.

184. Wat ICT- en beveiligingsrisico's betreft<sup>55</sup>, moeten de bevoegde autoriteiten kunnen vaststellen dat het beheerskader een degelijke, betrouwbare en veilige werking waarborgt van de informatie- en communicatiesystemen die de activiteiten van de kredietinstellingen verwerken, en voor een adequate preventie, bewaking en beperking van ICT-risico's in normale tijden en in tijden van stress. De bevoegde autoriteiten moeten met name beoordelen:

---

<sup>55</sup> Zoals gedefinieerd in de EBA-richtsnoeren inzake ICT en risicobeheer op het gebied van veiligheid wordt onder "ICT- en beveiligingsrisico" verstaan: "het risico van verliezen als gevolg van inbreuken op de geheimhouding, falende integriteit van systemen en data, ongeschiktheid of onbeschikbaarheid van systemen en data, of onvermogen om IT aan te passen binnen een redelijke termijn en met redelijke kosten wanneer de omgeving of de bedrijfsvereisten veranderen (d.w.z. flexibiliteit). Dit omvat beveiligingsrisico's die voortvloeien uit ontoereikende of falende interne processen of externe gebeurtenissen inclusief cyberaanvallen of ontoereikende fysieke beveiliging".



- a) of het leidinggevend orgaan de algehele verantwoordelijkheid draagt voor het bepalen, goedkeuren en overzien van de uitvoering van de ICT-strategie van de financiële instelling, die moet zijn afgestemd op de algehele bedrijfsstrategie van de financiële instelling;
- b) de duidelijke omschrijving en toewijzing van de belangrijkste taken en verantwoordelijkheden, en relevante rapportagelijnen, zodat een doeltreffend kader kan worden geschapen voor risicobeheersing op ICT- en beveiligingsgebied, waaronder de toewijzing van een passend budget om de operationele behoeften op ICT-gebied en de risicobeheersing op ICT- en beveiligingsgebied naar behoren te ondersteunen;
- c) of het beheer van en het toezicht op ICT- en beveiligingsrisico's zijn toevertrouwd aan een onafhankelijke en objectieve controlefunctie, die naar behoren is gescheiden van de operationele ICT-processen en niet verantwoordelijk is voor enige interne audit, en aan een onafhankelijke interne-auditfunctie;
- d) regelingen ter waarborging van het in kaart brengen, opstellen en doorlopend actualiseren van in kaart gebrachte bedrijfsfuncties, taken en ondersteunende processen om het belang van elk onderdeel vast te stellen, evenals de afhankelijkheden daarvan met betrekking tot ICT- en beveiligingsrisico's;
- e) of, voor zover de informatie op ICT-systemen wordt bewaard, aan de vereisten inzake informatiebeveiliging zal worden voldaan;
- f) de omvang, de complexiteit en het belang van ICT-gerelateerde afhankelijkheden, indien de uitbesteding, ook aan entiteiten binnen de groep, van operationele functies van ICT-diensten en activiteiten van ICT-systemen of het inschakelen van derden voor zulke functies en activiteiten wordt overwogen.

## 10. Gekwalificeerde deelnemingen en leden

---

185. Voor de toepassing van artikel 14, lid 1<sup>56</sup>, van de CRD moeten de bevoegde autoriteiten de informatie over aandeelhouders en vennoten onderzoeken die door de aanvragende kredietinstelling overeenkomstig artikelen 8 en 9 van de *RTS on information for authorisation* is ingediend.

186. Voor de toepassing van artikel 14, lid 2<sup>57</sup>, van de CRD moeten de bevoegde autoriteiten beoordelen of de aandeelhouders en vennoten voldoen aan de criteria van artikel 23, lid 1, van de CRD, zoals nader gespecificeerd in de gemeenschappelijke ESA-richtsnoeren inzake de prudentiële beoordeling van gekwalificeerde deelnemingen<sup>58</sup>.

---

<sup>56</sup> De bepaling luidt: “1. De bevoegde autoriteiten weigeren een vergunning voor de aanvang van het bedrijf van een kredietinstelling tenzij een kredietinstelling hen in kennis heeft gesteld van de identiteit van haar aandeelhouders of vennoten, ongeacht direct of middellijk, natuurlijke personen of rechtspersonen, die een gekwalificeerde deelneming bezitten, alsmede van het bedrag van die deelnemingen, of, bij gebreke van gekwalificeerde deelnemingen, van de 20 grootste aandeelhouders of vennoten. [...]”.

<sup>57</sup> De bepaling luidt: “De bevoegde autoriteiten weigeren een vergunning voor de aanvang van het bedrijf van kredietinstelling indien zij, gelet op de noodzaak om een gezonde en prudente bedrijfsvoering van een kredietinstelling te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de aandeelhouders of vennoten in overeenstemming met de in artikel 23, lid 1, vastgelegde criteria. Artikel 23, leden 2 en 3, en artikel 24 zijn van toepassing.

<sup>58</sup> JC/GL/2016/01 van 20 december 2016, beschikbaar op [https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/JC\\_QH\\_GLs\\_EN.pdf](https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/JC_QH_GLs_EN.pdf).